

TRUYỆN TRANH

NĂM TRẠO

xuất hiện
nơi ÁI TRÂN ĐƯỜNG

TẬP 4

KIM KHÁNH.

ЧИАЯ ЧАЙНА

ЧИАЯ ЧАЙНА
ОИЧАИ

thuongmaitr

Tập 4

NA TRA XUẤT HIỆN NƠI ẨI TRẦN ĐƯỜNG

uongxua.vn

KIM KHÁNH

vẽ

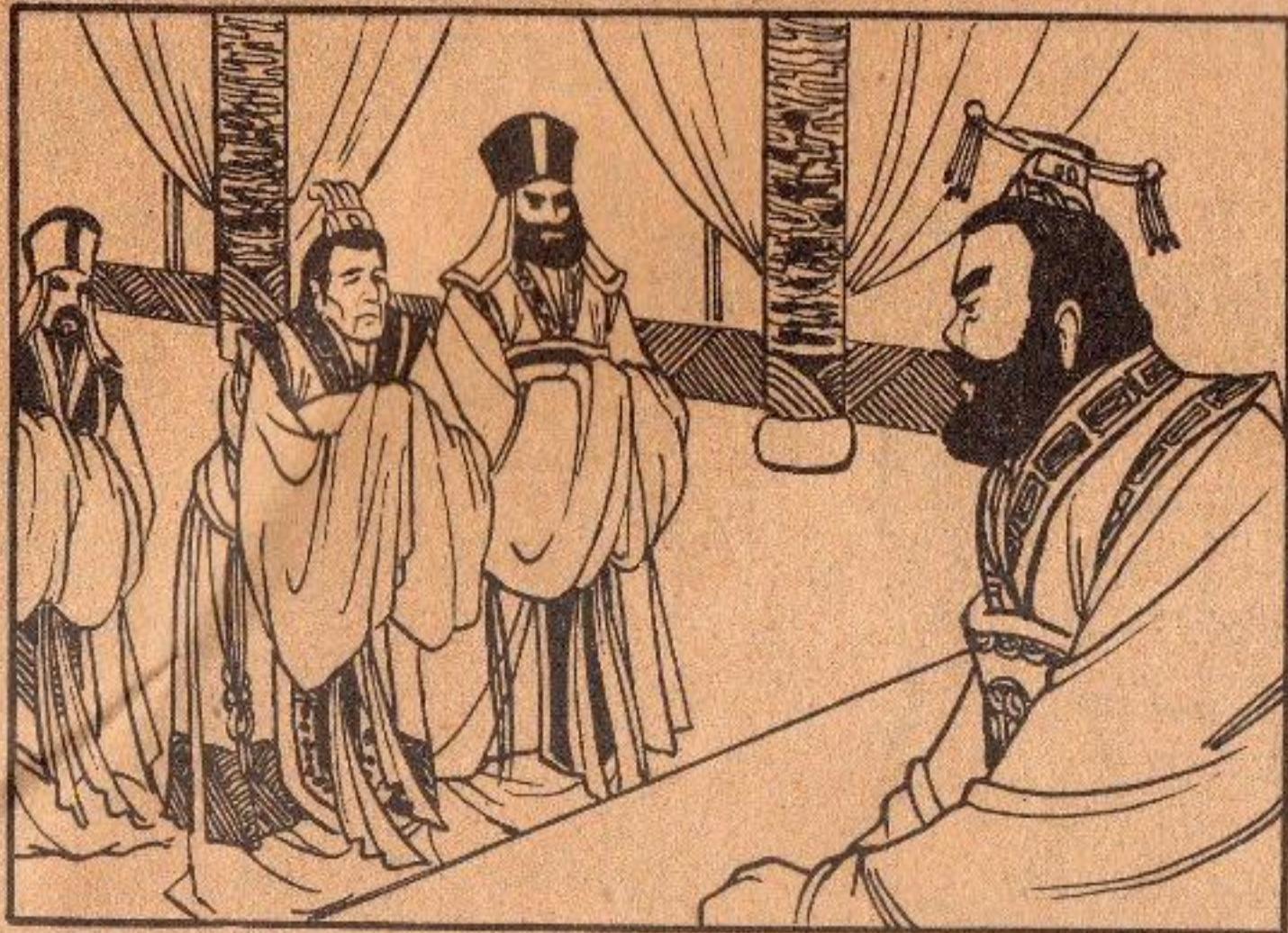
SƠN LÂM

sơan lời

(theo truyện “Phong Thần diễn nghĩa” của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

thuongmaitr

Bí Trọng, Vưu Hôn liên đứng ra bênh vực xin cho Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ khỏi tội chết, vì Sùng Hầu Hổ là người đồng bọn với hai nịnh thần này trong các việc tham nhũng trong triều — Trụ Vương nghe lời, tha cho Hầu Hổ.

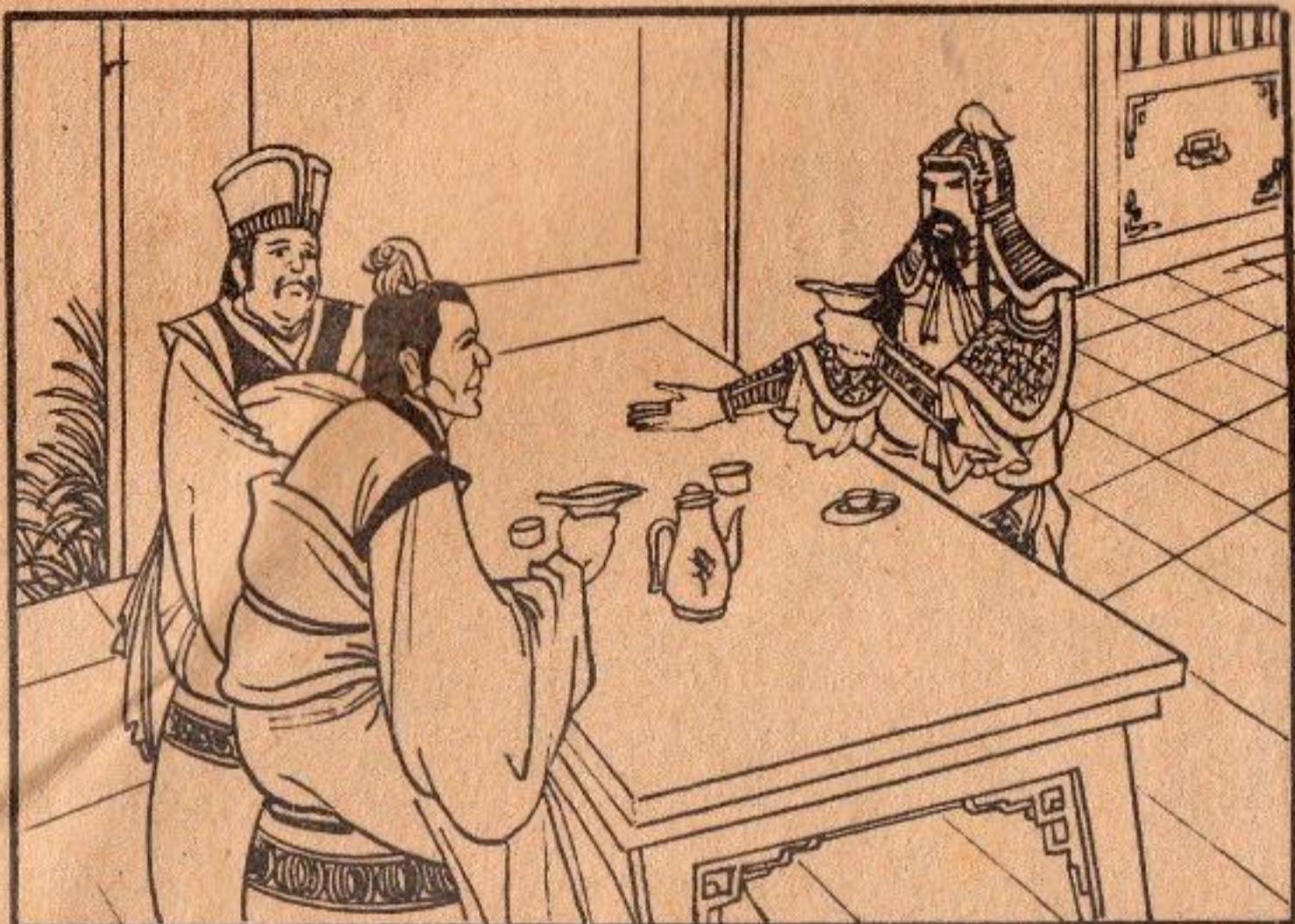
Hoàng Phi Hổ cũng xin Trụ Vương tha chết cho ba chư hầu còn lại. Trụ Vương phán: “Cơ Xương vốn hiền đức, trẫm vị tình các quan mà tha. Còn Khương Hoàng Sở và Ngạt Sùng Võ đáng tội chết”.

Vua Trụ truyền đem Khương Hoàng Sở và Ngạt Sùng
Võ ra hành hình lóc thịt. Rồi cho lệnh Cơ Xương, Sùng
Hầu Hổ về nước.

Bí Trọng tâu: "Ngày mai Cơ Xương sẽ đến lạy ngoài
ngõ mà về và các quan thế nào cũng thân hành đưa đón.
Tôi sẽ đến dọ dẫm, nếu Cơ Xương tỏ ra bất mãn thì bệ hạ
tuyên bắt lại, giết quách cho rồi để khôi sanh hậu họa."

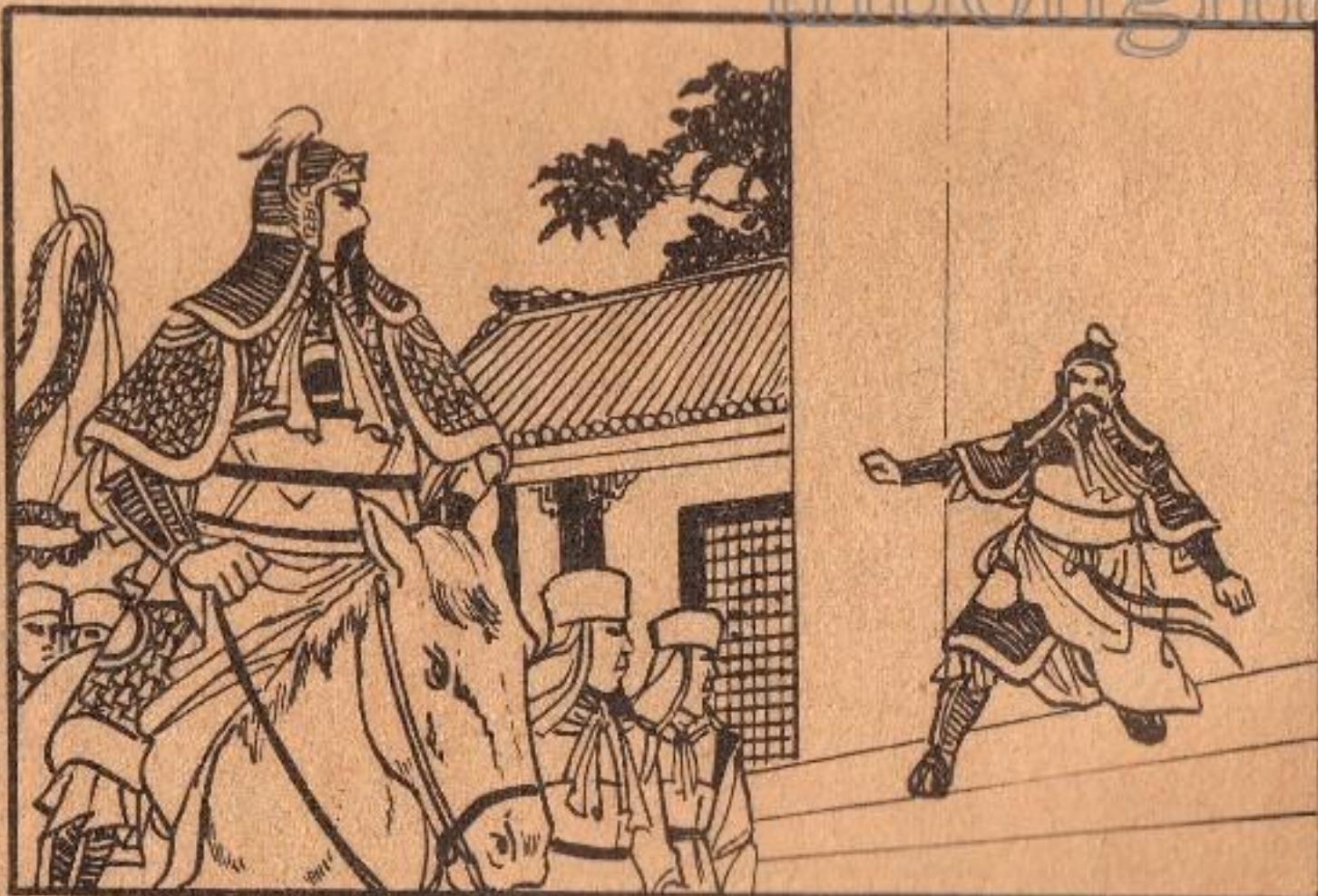
Hôm sau, Vưu Hôn, Bí Trọng đến cũng làm ra vẻ tiễn đưa Cơ Xương. Trong khi uống rượu, Vưu Hôn hỏi: "Tôi nghe hiền hầu có tài bói toán, nhờ hiền hầu bói giùm cho bệ hạ một quẻ".

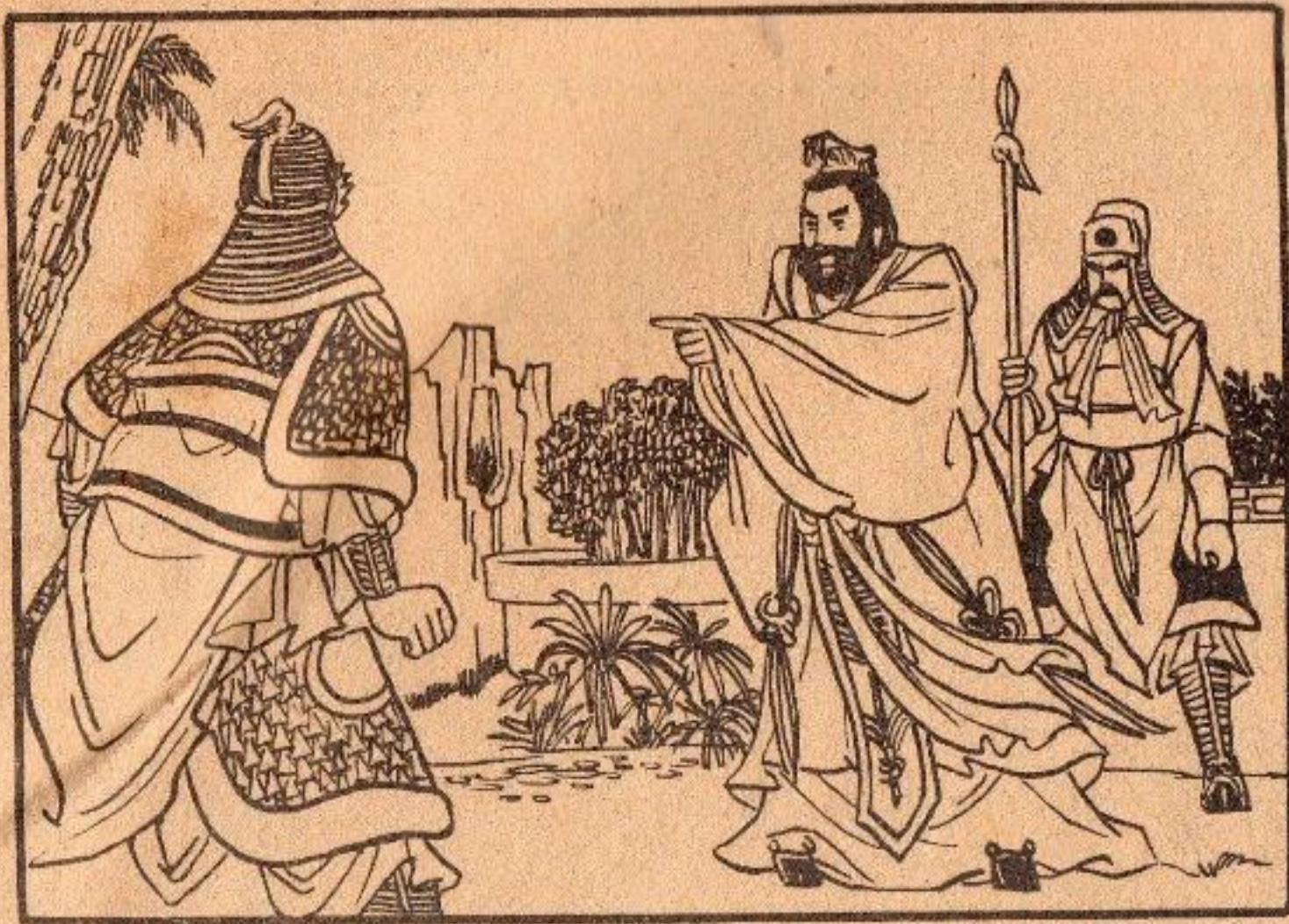
Cơ Xương uống rượu đã ngà ngà say, liền than rằng: "Khí số thiên tử xấu lắm, e chỉ truyền được một đời này. Đã vậy, thiên tử lại làm nhiều việc thất đức, càng chóng bị suy vi!".

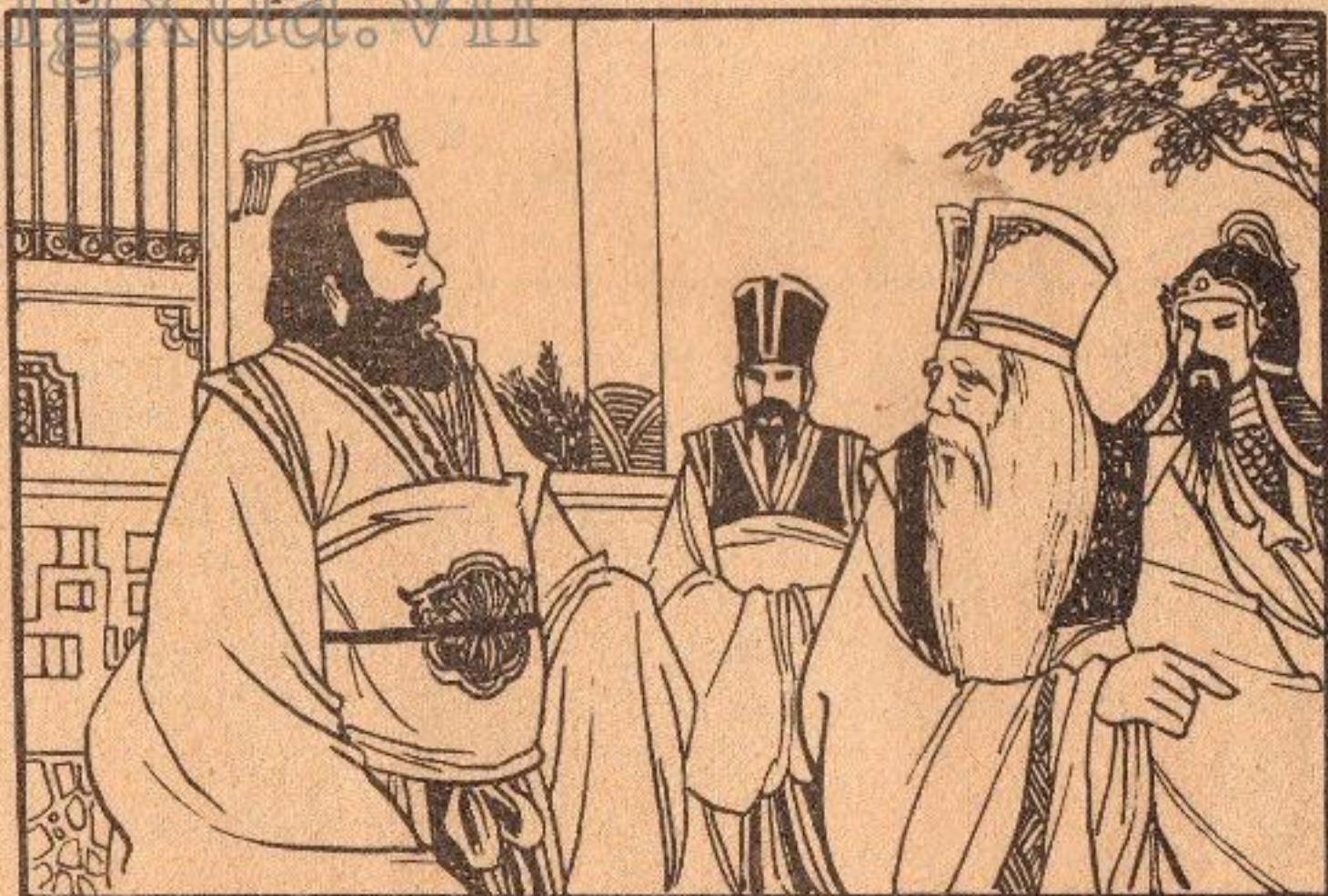
Bí Trọng, Vưu Hôn trở về dinh, vào thăng hậu cung yết kiến vua Trụ. Hai người tâu: "Cơ Xương chẳng những oán trách mà còn mắng khéo vua, tội ấy không thể tha được".

Lúc ấy Cơ Xương vừa lên ngựa ra về thì Triệu Diên chạy đến gọi: "Tây Bá Hầu! Bệ hạ có lệnh mời Tây Bá Hầu trở lại đā".

Cơ Xương được dẫn về gặp Trụ Vương, Trụ Vương nổi giận mắng: "Ngươi dửng việc bói toán mà nhục mạ trẫm lầm lời. Tôi ấy không phải gọi là khi quân sao?" Liền truyền đao phủ đem ra chém tức thì.

Các quan vội chạy đến cản Trụ Vương. Tỉ Can nói: "Bệ hạ hãy truyền Cơ Xương bói một quẻ, nếu quẻ đúng là Cơ Xương ngay thật, còn nếu quẻ không đúng, bệ hạ cứ bắt tội Cơ Xương đối vua".

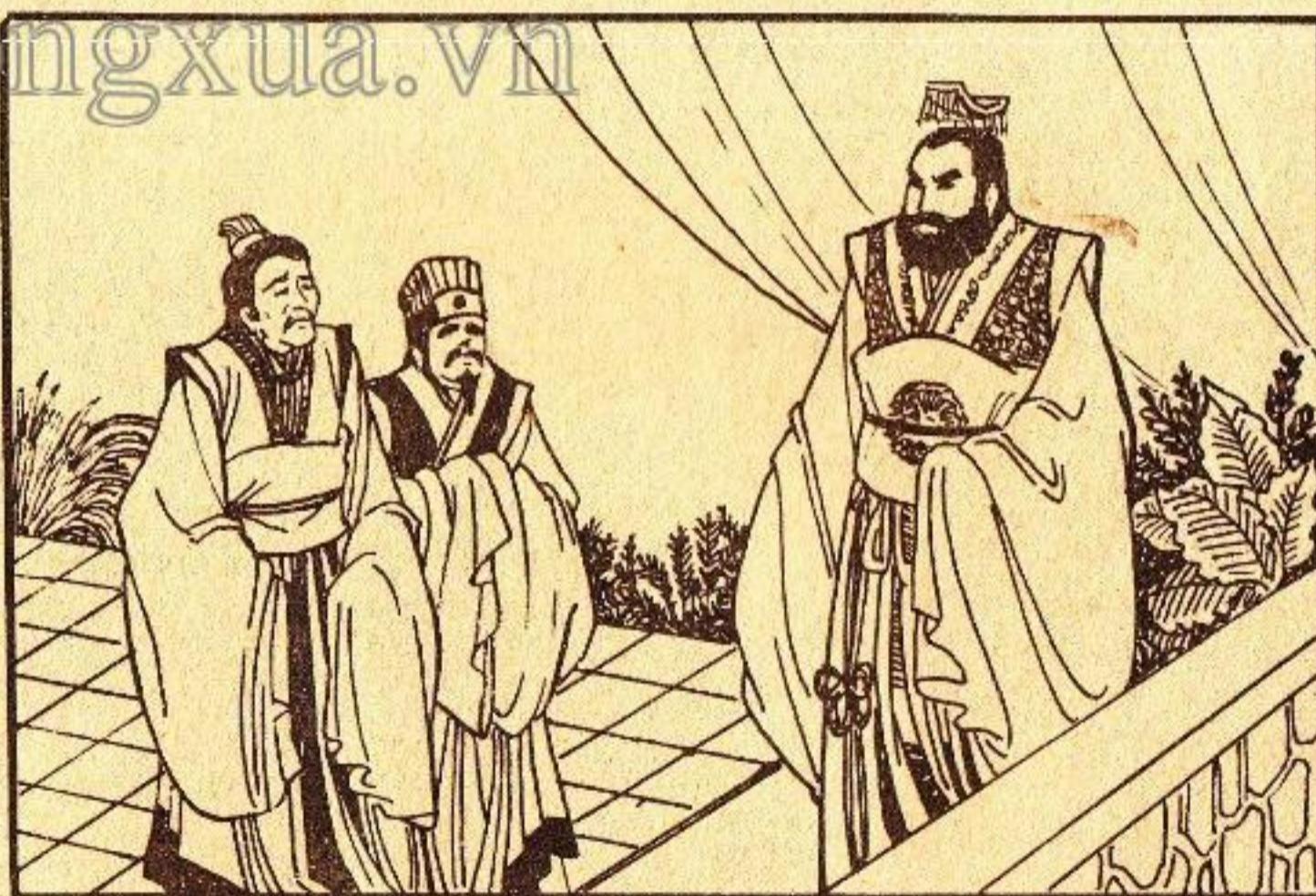

Vua Trụ thấy nhiêu vị đại thần can gián, đành nghe theo mà truyền rằng: “Trong trào có việc gì sắp xảy ra, ngươi thử bói xem!”. Cơ Xương rú quě rồi nói: “Xin bệ hạ thỉnh vị thần chủ ra ngoài, kéo trưa mai lửa cháy nhà Thái Miếu, vào đúng giờ Ngọ”. Vua Trụ nói: “Vậy thì ta giam đỡ ngươi một đêm, đợi đến trưa mai sẽ xét xử”.

Cơ Xương nói với các quan rằng: “Nhờ các ngài tâu xin, tôi mới khỏi chết. Ôn ấy ngàn năm khó quên”.

Ngày hôm sau, Trụ Vương theo lời Bí Trọng cho canh gác rất nghiêm ngặt, nhưng đến giờ Ngọ thì một tiếng sấm nổ vang và nhà Thái Miếu bốc cháy dữ dội.

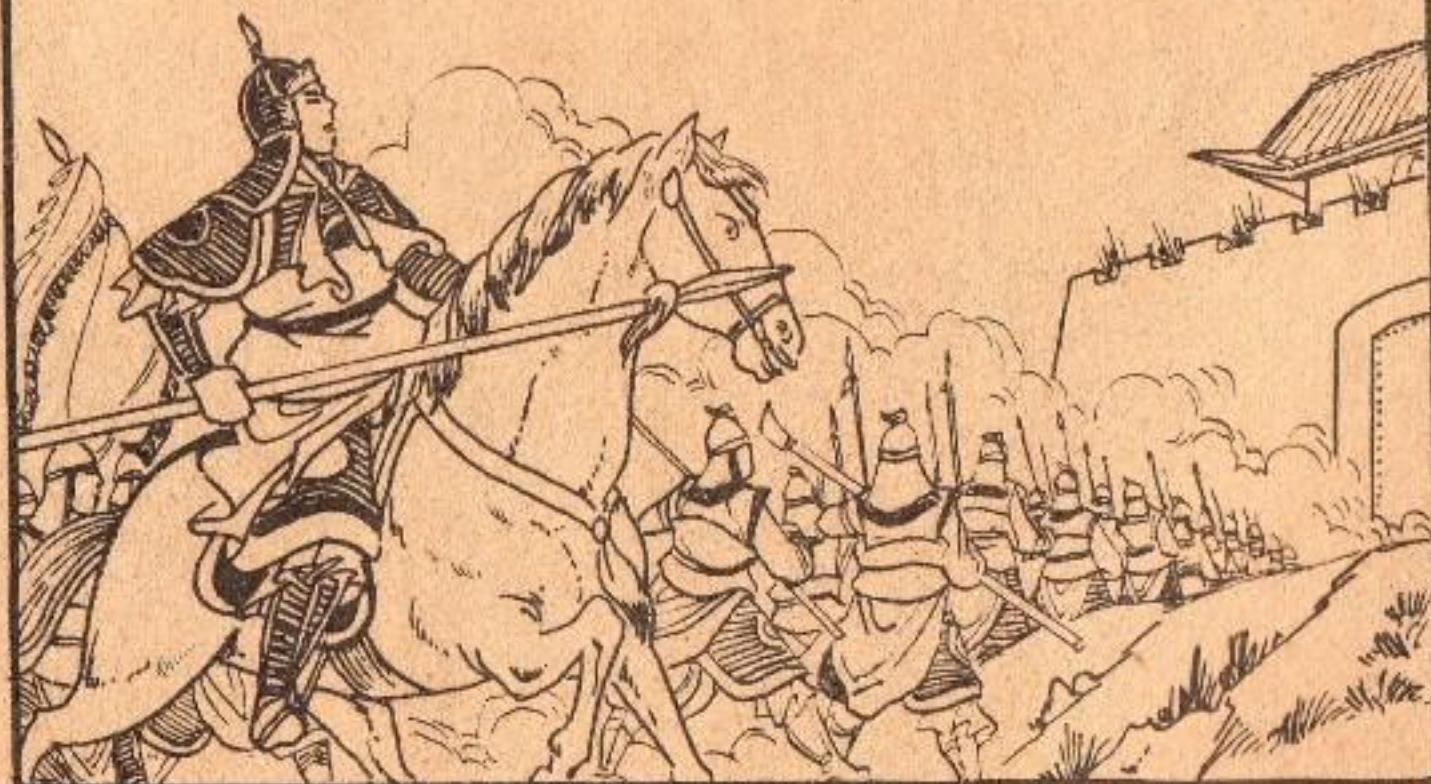

Thấy vậy, Bí Trọng, Vưu Hôn tâu: “Cơ Xương tài tình như vậy, nếu tha về sợ sau này khó lòng. Nếu giết Cơ Xương thì bệ hạ không giữ lời hứa, chi bằng cứ cấm lại nơi triều ca là hơn”.

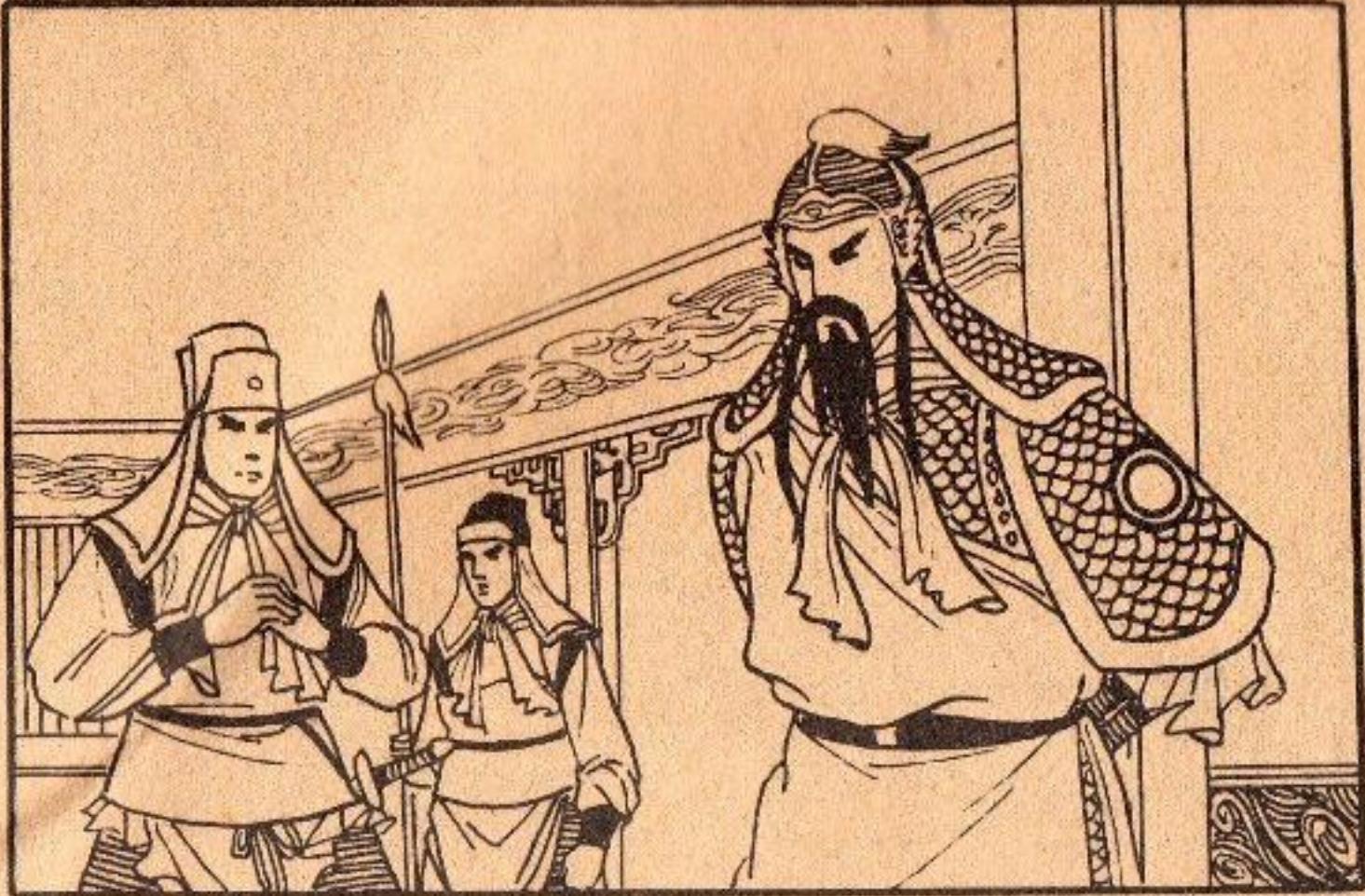

Từ đó, Cơ Xương bị cầm lại chứ không phải tù tội gì, nên vẫn được tự do đi lại trong thành. Cơ Xương chăm nghiên cứu, viết sách, không giận hờn oán trách ai.

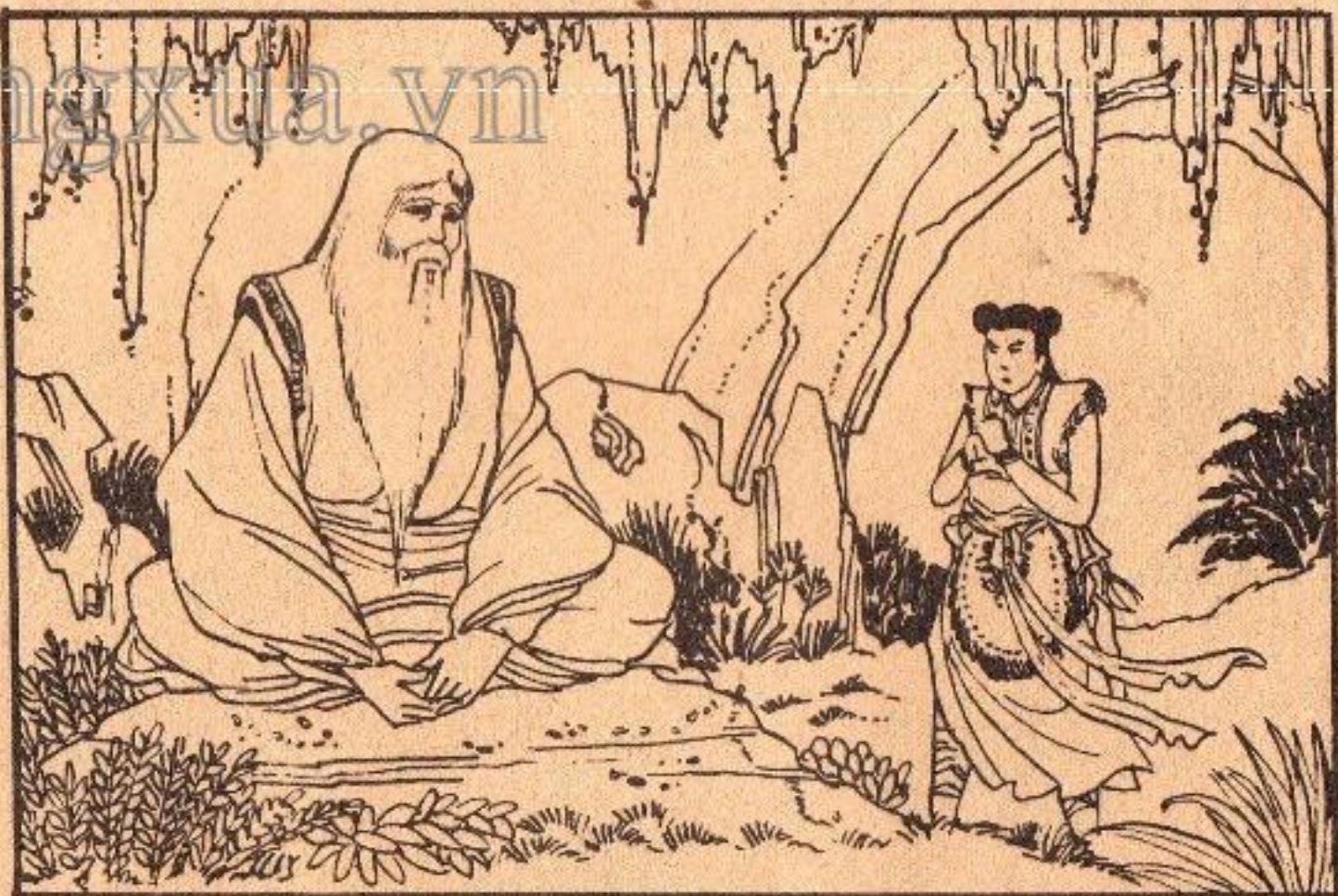
thuongmaitra

Ngày kia, con trai Khương Hoàng Sở là Khương Văn Hoản lên ngôi Đông Bá Hầu, con trai Ngạt Sùng Võ là Ngạn Thuận thế vị Nam Bá Hầu. Cả hai đều dẫn binh đánh báo thù cho cha, lại khuyên dụ 400 chư hầu cùng theo làm phản.

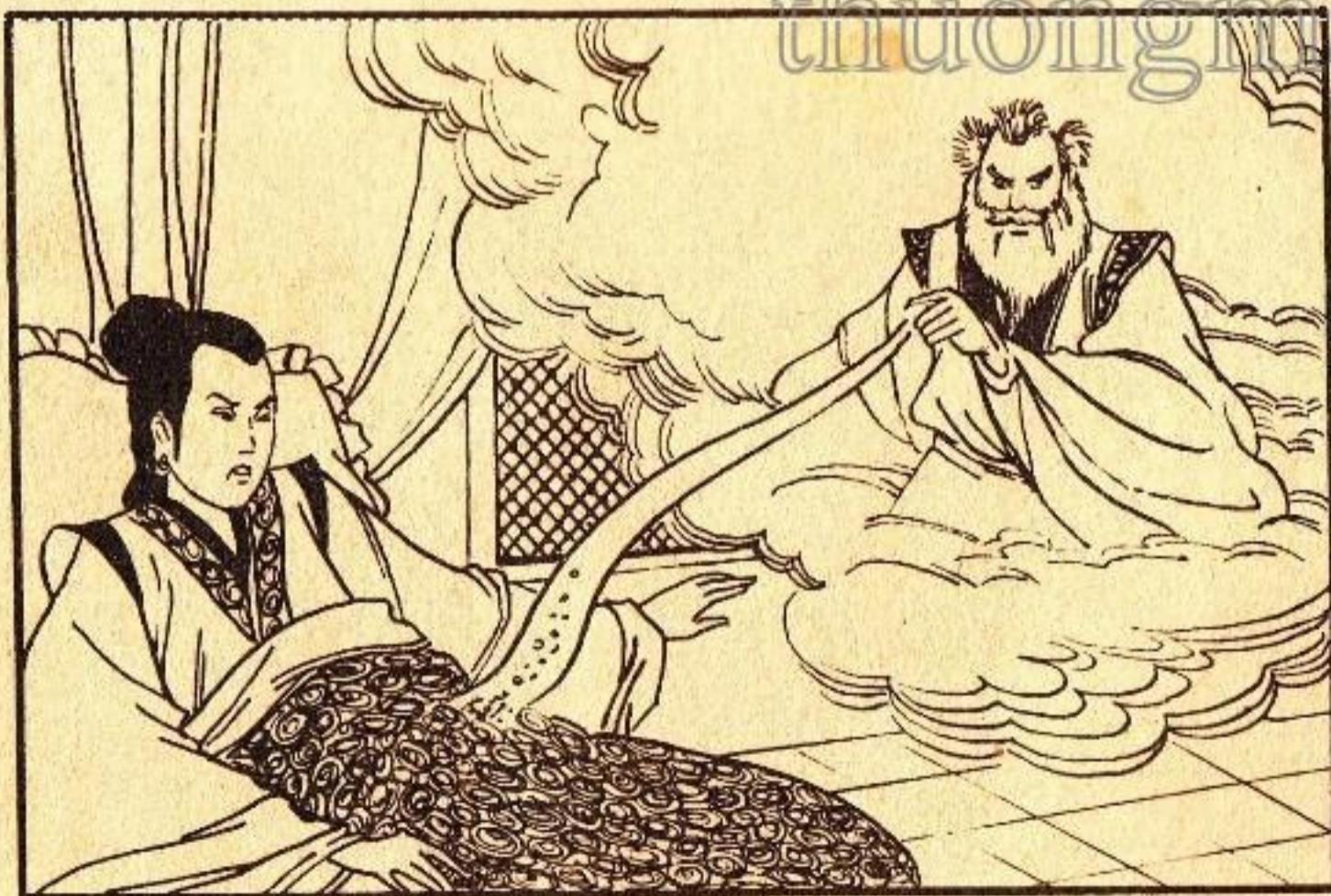
Hoàng Phi Hổ nghe tin liền ban cờ lệnh, truyền các ái thủ thành, đợi cho địch quân phá không nổi phải kéo về, chứ không cho xuất quân đối địch.

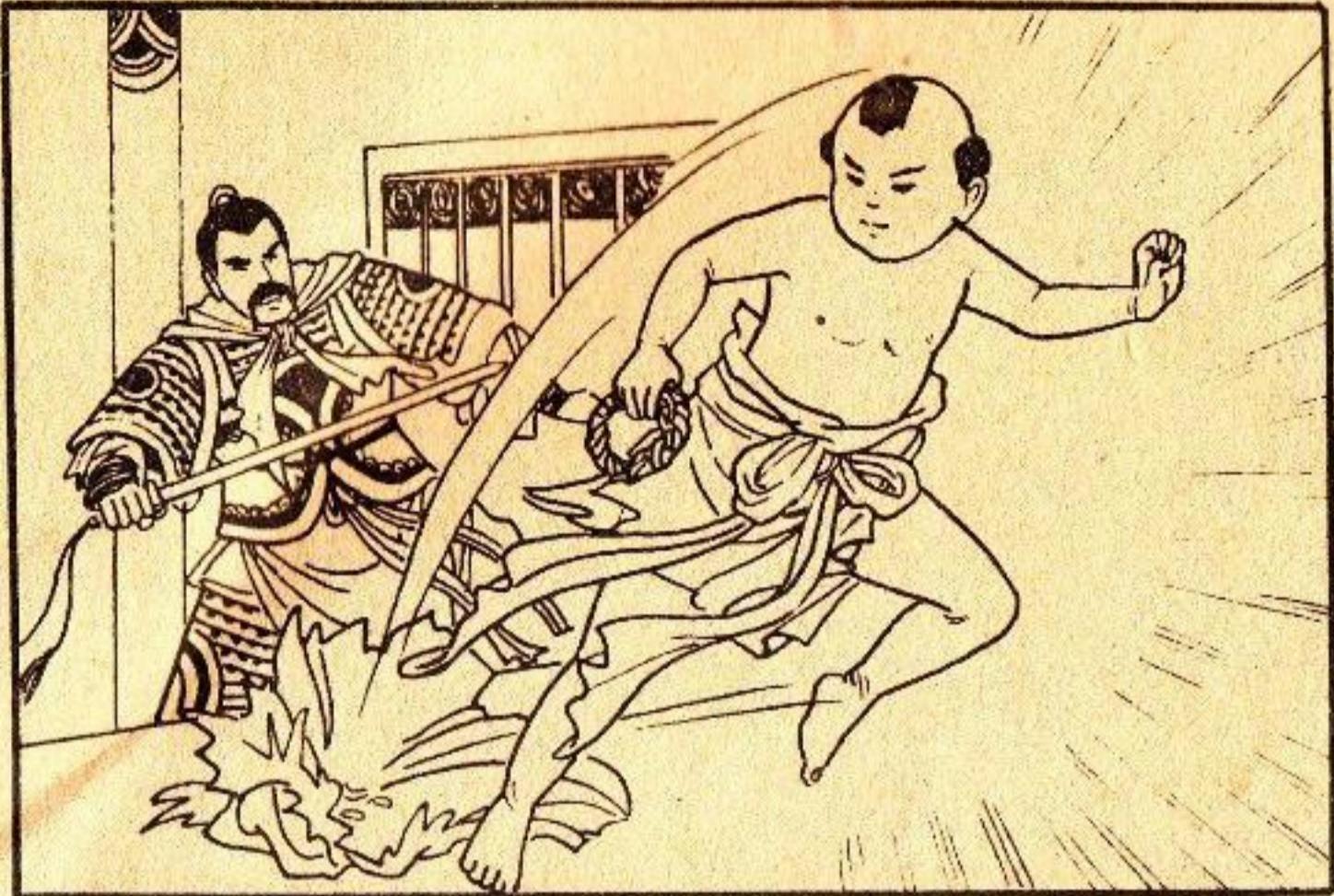
Đây nói về ông Thái Ất ở động Kim Quang là một vị tiên đã sống trên 1500 năm; Hôm ấy có Bạch Hạc Đồng Tử đến báo tin phải cho Linh Châu Tử xuống đẻ thai kéo trễ.

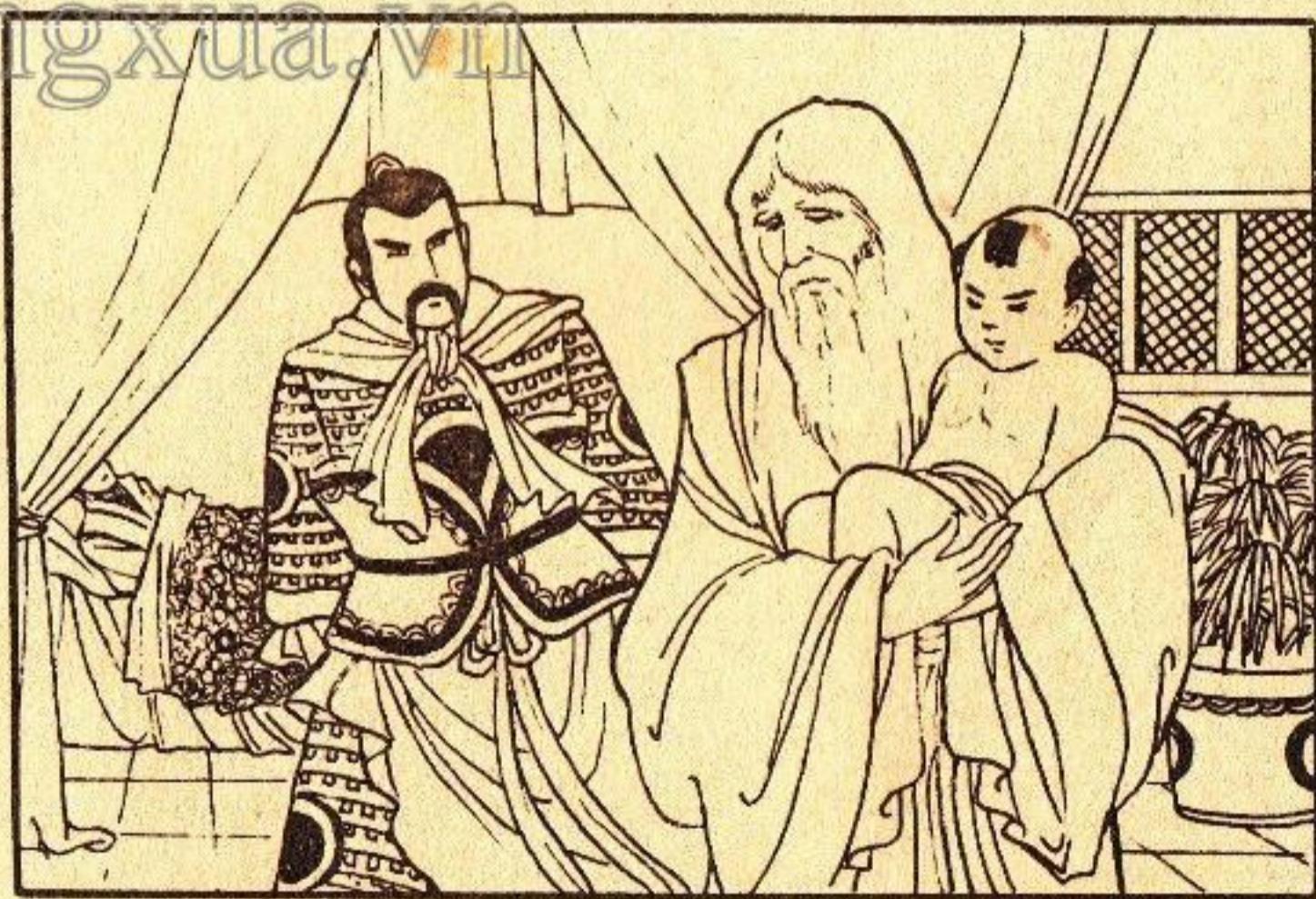
Bấy giờ quan tổng binh ải Trần Đường là Lý Tịnh, vợ là Ân phu nhân sanh được hai con là Kim Tra và Mộc Tra. Đến nay, Ân phu nhân lại mang thai nữa, nhưng thai nghén đã ba năm rưỡi mà chưa khai hoa nở nhụy.

Đêm kia, Ân phu nhân đang nằm ngủ thấy một vị đạo sĩ bước đến: "Phu nhân mau lánh con quí." Ân phu nhân chưa kịp trả lời đã thấy vật gì không biết ném ngay giữa bụng, làm cho phu nhân thức dậy, mồ hôi ướt đầm.

Rồi sau đó phu nhân chuyển bụng sanh ra một cái bọc lớn. Lý Tịnh chém rách cái bọc, tức thì một đứa bé nhảy ra tay cầm Càn Khôn quyển, lunge buộc Hồn thiên lăng (Đó là Linh Châu Tử đầu thai).

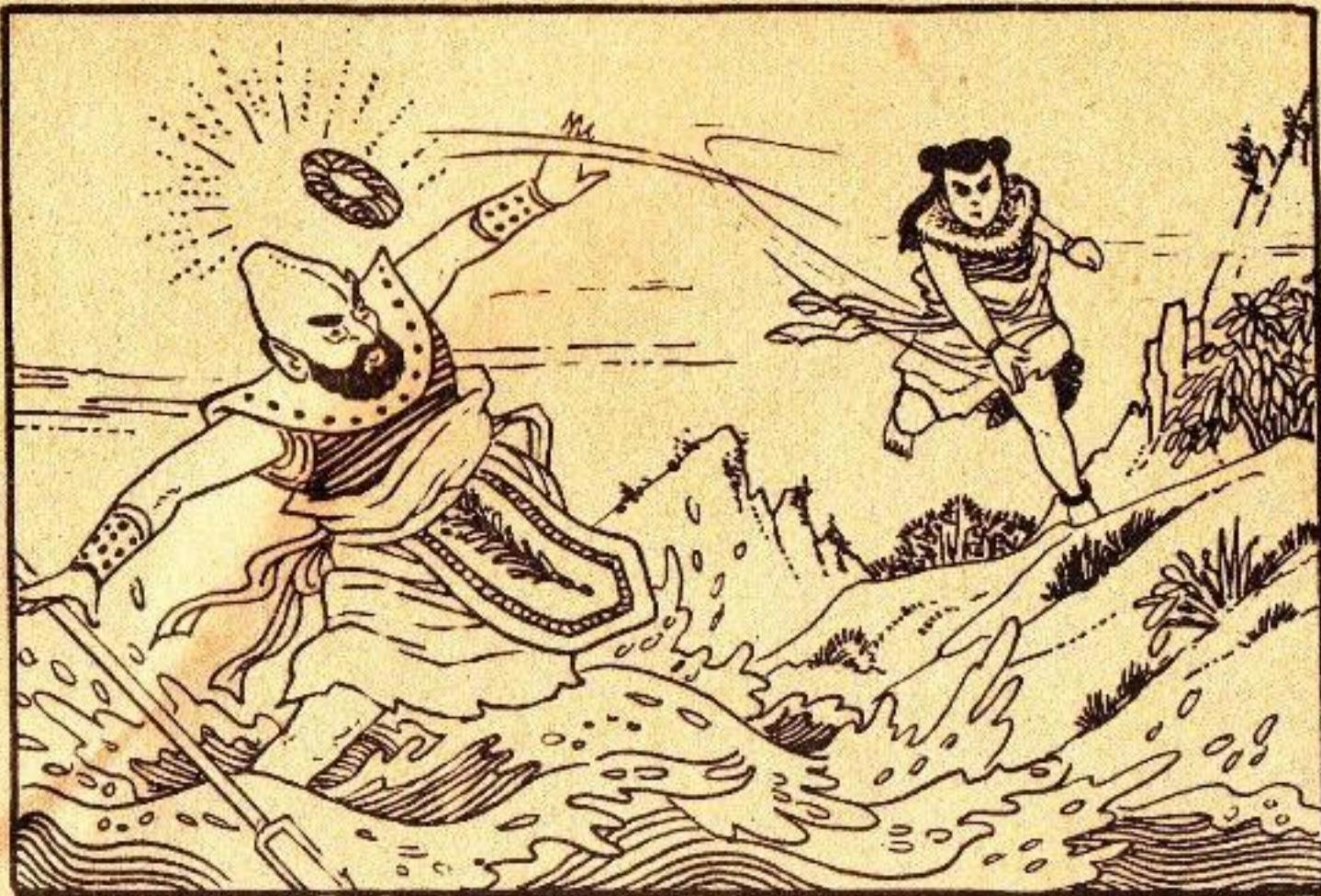
Hôm sau, ông Thái Ất đến chúc mừng và nói: “Đứa bé sanh vào giờ Sửu rất khó nuôi, sau này lại phạm tội sát sinh, để ta đặt tên cho nó là Na Tra, sau này nó sẽ theo ta làm đệ tử.”

Na Tra mau lớn phi thường, mới bảy tuổi mà nghịch không ai bằng. Một hôm, Na Tra ra sông tắm, cởi dây lưng đỏ ra giặt làm nước sông loang màu hồng nổi sóng cuồn cuộn, cung điện của Long Vương rung chuyển.

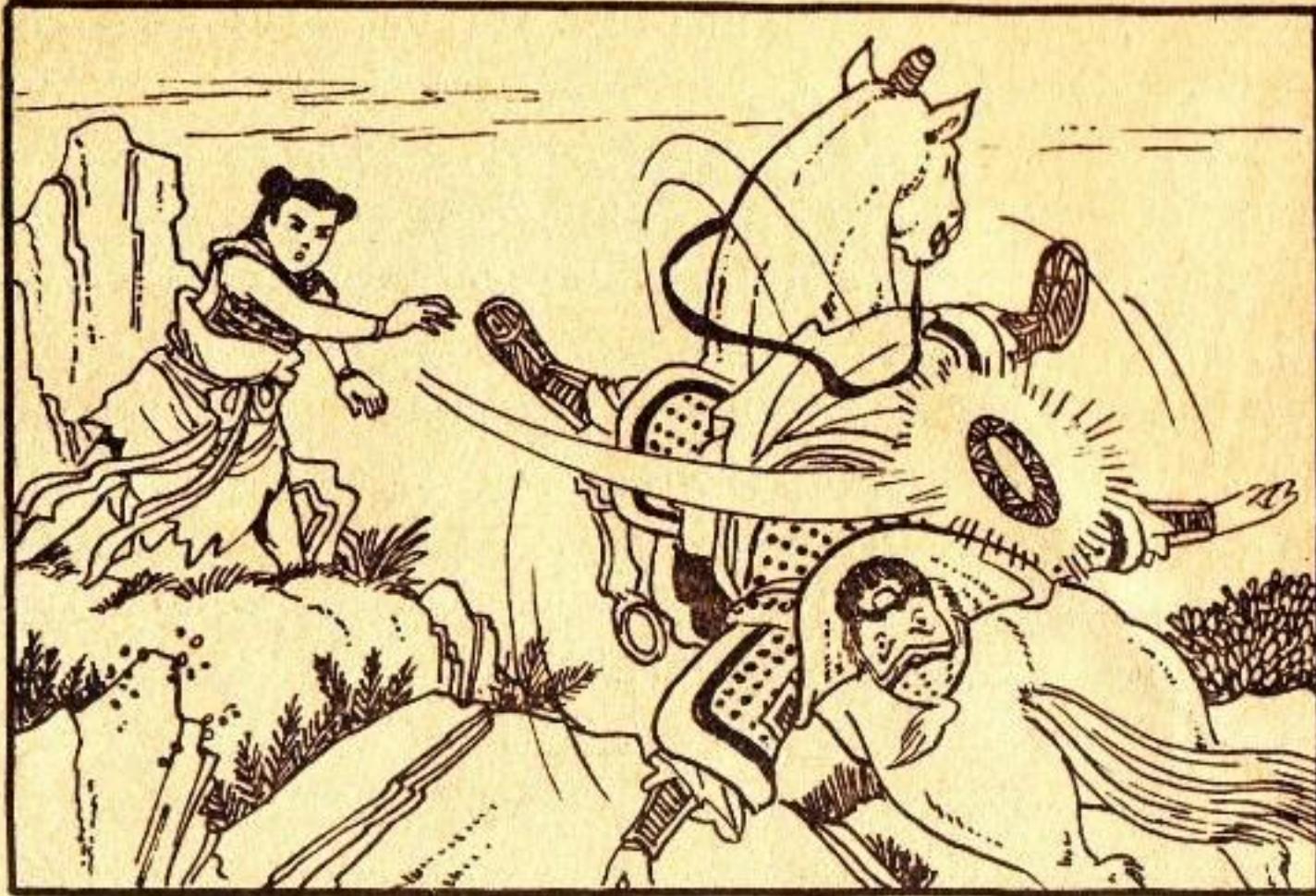
Long Vương biển Đông là Ngao Quảng sai Dạ Xoa đi xem việc gì. Dạ Xoa nhảy lên thấy Na Tra, nói: “Mày làm đèn đài của Long Vương rung chuyển, tao bắt mày về nộp đây!”

Vừa nói, vừa xách búa chém xả vào Na Tra. Na Tra thấy quỉ Dạ Xoa làm dữ, liền rút Càn Khôn quyển liệng đùa. Dạ Xoa nát óc chết tươi.

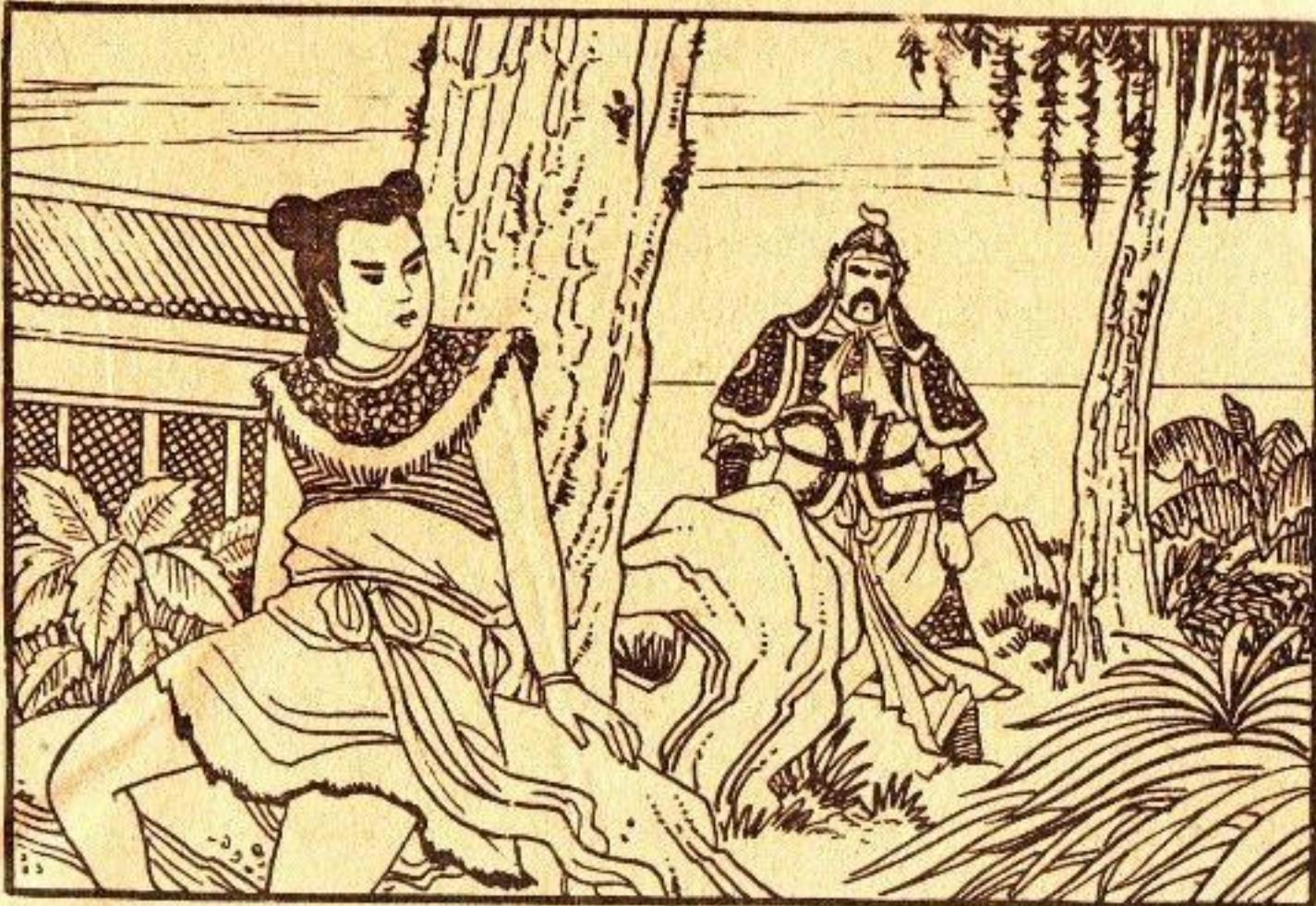
Con trai Ngao Quang là Ngao Binh nghe tin liền lên bắt Na Tra. Bấy giờ Na Tra đang mải mê đứng xem sóng búa, thình lình thấy một chàng trai cởi thú phóng lên kêu lớn: "Thằng nhỏ kia, có phải mày vừa giết chết tướng Dạ Xoa của tao không?"

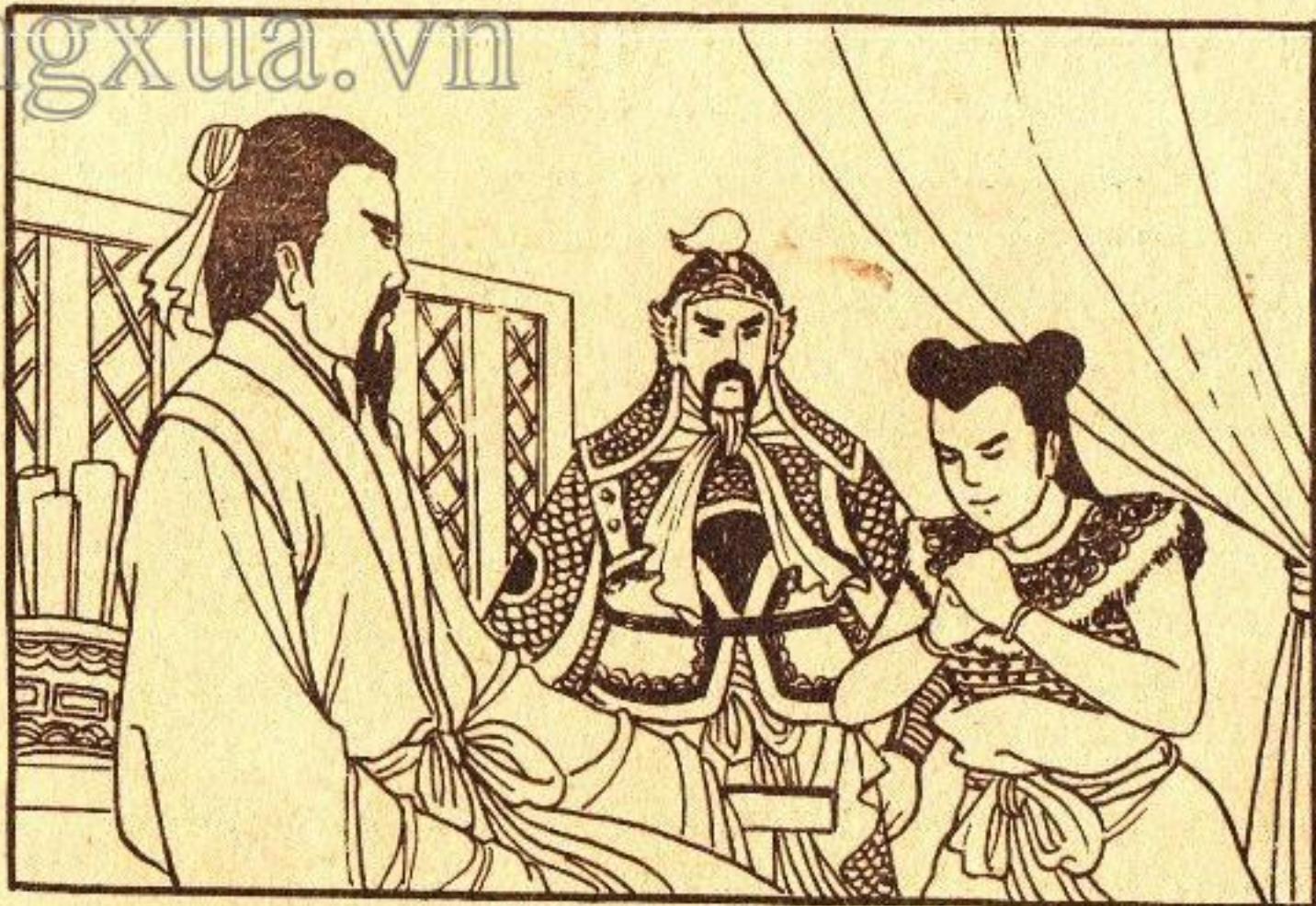
Ngao Binh cầm kích lướt tới đâm đùa. Na Tra sợ hãi lấy Càn Khôn quyển đập đầu Ngao Binh chết tốt, Ngao Binh hiện nguyên hình một con rồng nhỏ.

Ngao Quảng hay tin nổi giận đùng đùng, hóa ra một tú tài đến gặp Lý Tịnh (Ngao Quảng vốn là bạn của Lý Tịnh) — Ngao Quảng hàm hàm kể lại sự việc — Lý Tịnh thất kinh vội đi tìm Na Tra xem sao.

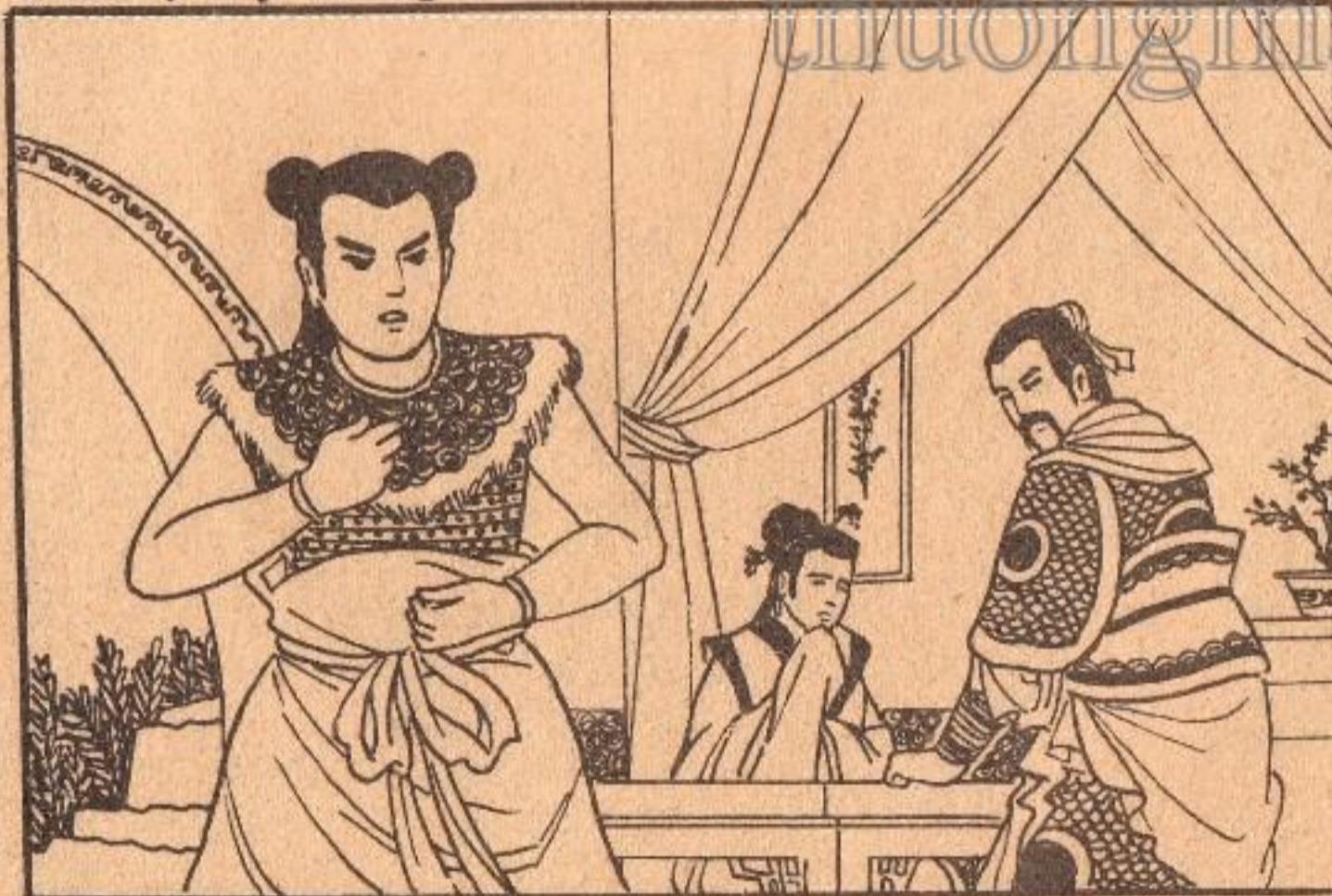
Na Tra nói: “Có mấy sợi gân rồng con mới tìm được, định đem phơi khô để cha dùng làm dây cột giáp, thứ này tốt lắm”. Na Tra kể lại chuyện đi tắm sông, giết chết thái tử Long Vương. Lý Tịnh đứng chết điếng.

Lý Tịnh dẫn Na Tra vào gặp Ngao Quảng. Na Tra cúi chào: “Chào bác! Cháu vì không biết nên lỡ xúc phạm đến đại huynh. Nay gân của đại huynh còn nguyên, chưa đứt khúc nào, xin trả lại bác, mong bác tha lỗi”.

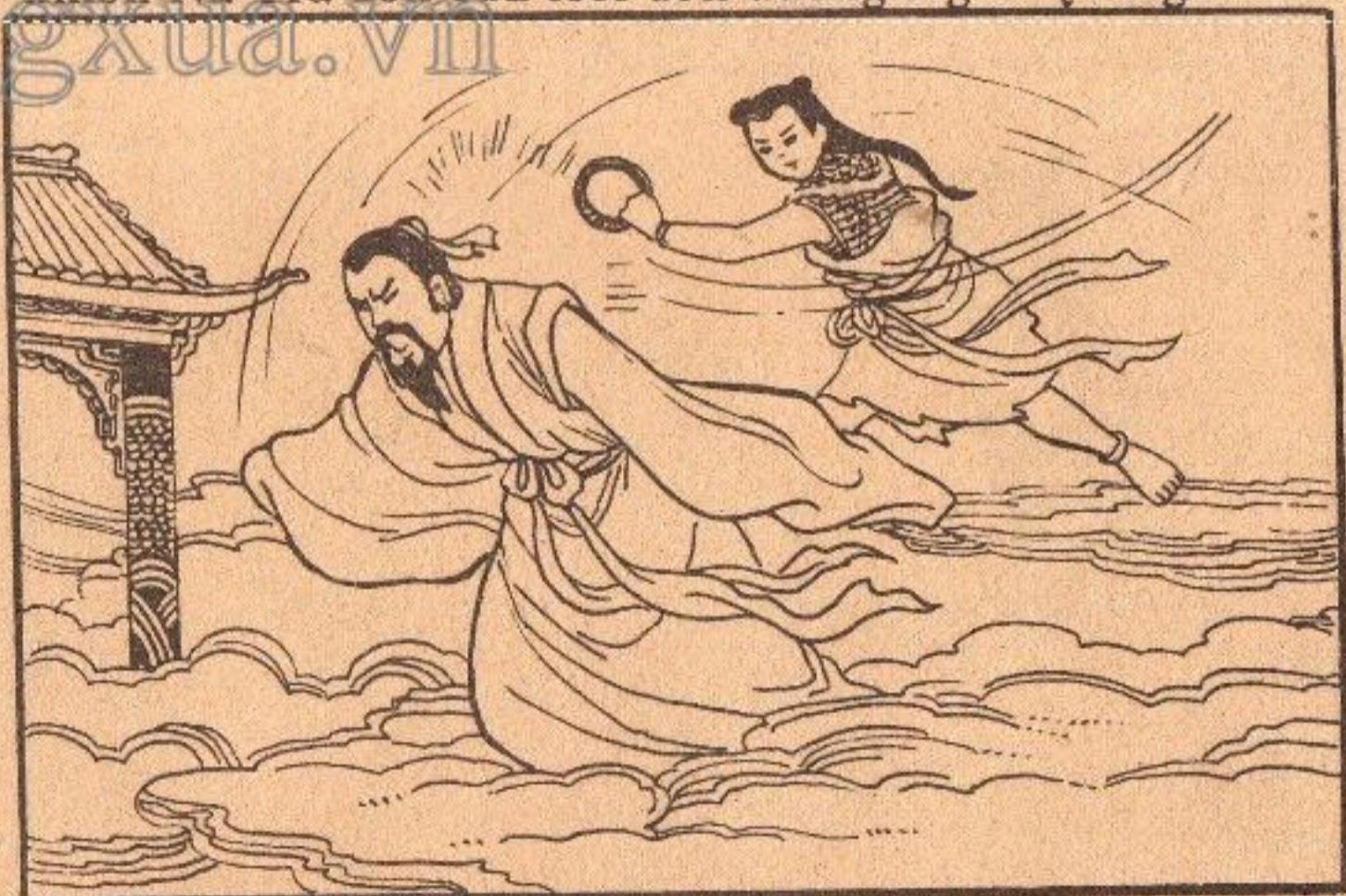
Ngao Quang thấy nấm gân rồng càng đau xót liền quay sang nói với Lý Tịnh: "Nay tôi không còn tình nghĩa gì hết, quyết đến trước mặt Thượng đế đâu cáo, thử... chú tránh khỏi vạ này không?"

Na Tra thấy cha mẹ mình than vãn, liền quì thưa: "Con không phải người phàm tục, chính là học trò của ông Thái Ât ở động Kim Quang. Để con về thuật lại việc này với thầy con. Nếu Ngao Quang có làm gì, bất quá mạng thế mạng".

Na Tra độn thổ về đến động Kim Quang, đem mọi việc thuật lại một hồi, nhờ thầy cứu mạng. Thái Ât dặn nhỏ Na Tra bảo phải làm y kế, rồi họa bùa trên lưng Na Tra, khiến Na Tra đến cửa trời đón đường Ngao Quảng.

Na Tra đứng trước đền Bửu Đức đợi Long Vương. Bấy giờ Ngao Quang mới lẻn mỉnh đến. Na Tra trông thấy nổi xung xách Càn Khôn quyên nhắm trên lưng Ngao Quang đánh xuống. Ngao Quang bị đánh lén, không đề phòng được, té nhào dưới đất, la ré om sòm, đền Bửu Đức chưa mở cửa, không ai can thiệp.

Ngao Quang hiện nguyên hình Long Vương. Na Tra nhảy lên đè cổ Ngao Quang, vén áo nhổ mẩy chục cái vẩy. Ngao Quang đau đớn xin tha mạng. Na Tra nói: "Mày muốn sống thì đừng thừa kiện nữa, hãy theo ta về ải Trần Đường, bằng cái lại, ta đập chết tức thi".

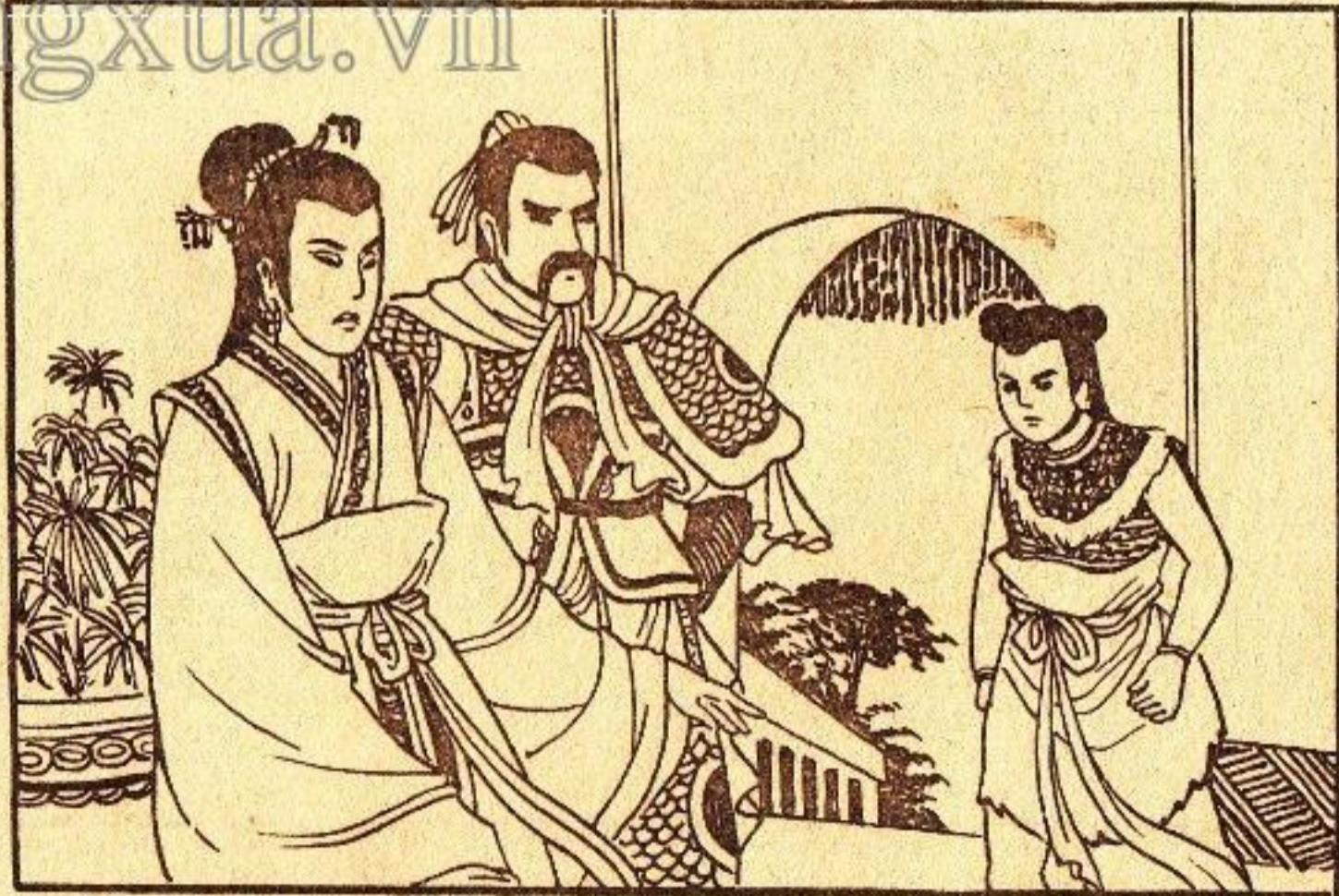

Ngao Quang đang lúc thất thế phải thuận lời. Na Tra nói: "Vậy thì hóa ra con rắn nhỏ dặng ta bỏ vào túi, mang về cho tiện". Ngao Quang khó chối từ, phải hóa ra con rắn nhỏ. Na Tra bỏ vào túi áo rồi dặng vân về ải Trần Đường.

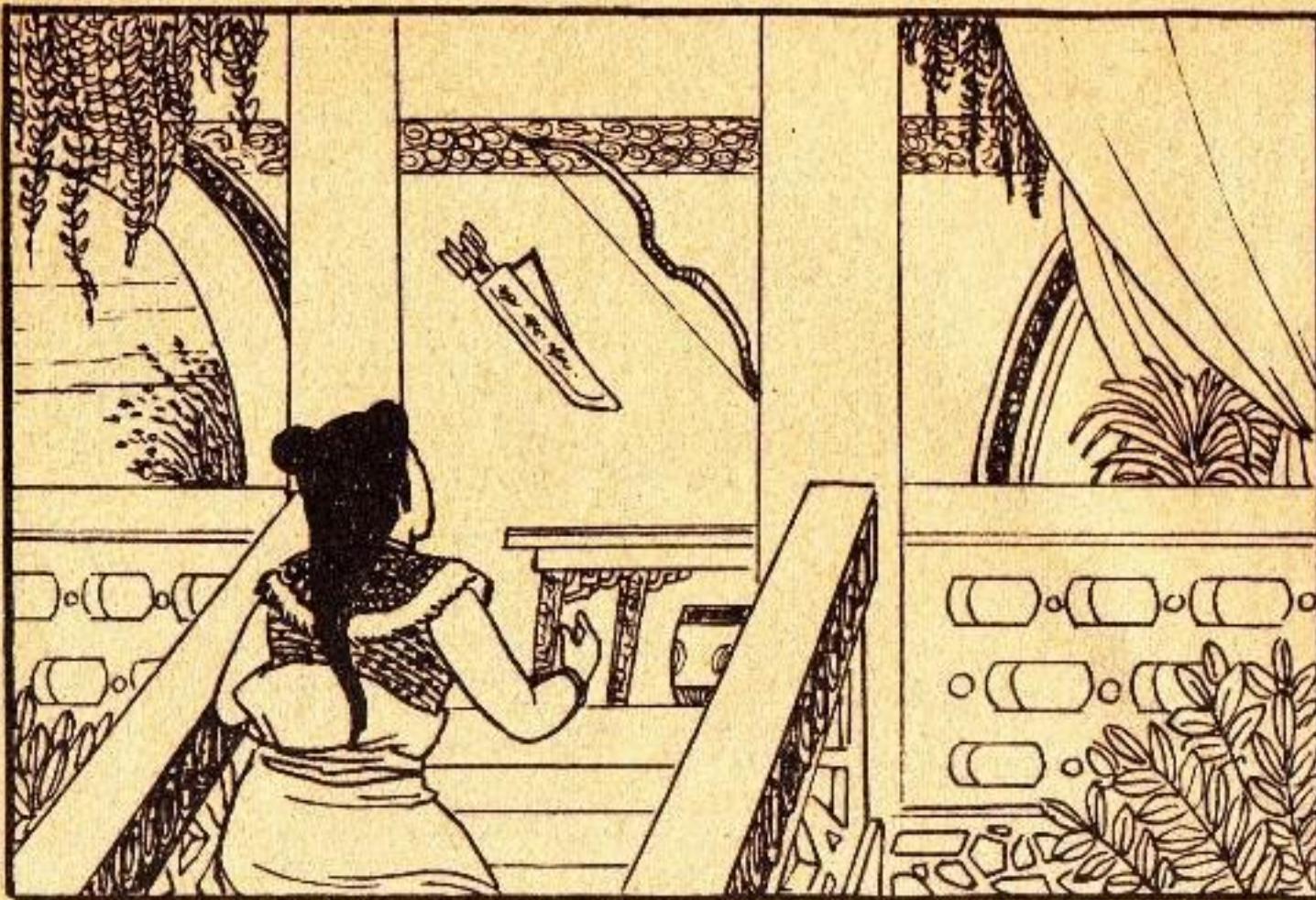

Về đến dinh Lý Tịnh, Ngao Quảng hiện nguyên hình giận dữ nói với Lý Tịnh: “Anh sanh nhầm loài quái thai, nó dám nhổ vẩy tôi đây này! Để tôi hội đủ Tứ Hải Long Vương đến cửa Trời đâu tố xem anh có trốn khỏi tội không?”

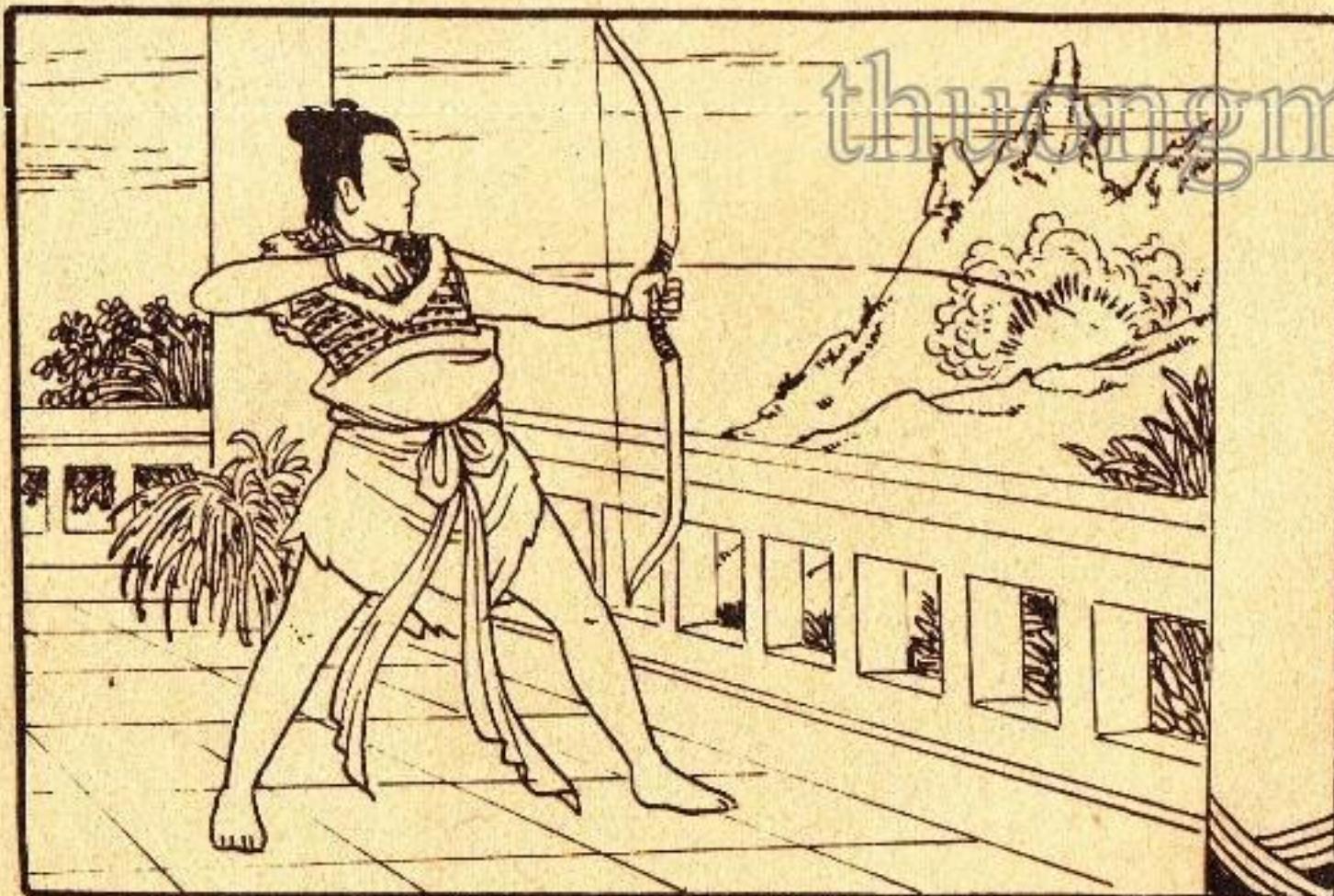
Truyện xưa. VIII

Ngao Quảng nổi cơn gió lớn, bay vụt ra biển mất. Na Tra qui lạy thưa: “Xin cha mẹ yên tâm. Thày con nói rằng con vâng lệnh Ngọc Hư, đâu thai giúp chúa, đâu đánh chết Long Vương bốn biển cũng chẳng có tội gì. Nếu có điều chi, thày con chịu hết”.

Một hôm, trong khi đi dạo mát, Na Tra trèo lên vọng đài trong vườn, thấy một cây cung lớn chạm ba chữ “Càn Khôn cung” lại có ba mũi tên khắc ba chữ “Chấn thiên Tiên”

Na Tra liên lỉ lấy cung, lắp tên, kéo thẳng cánh nhắm bắn qua hướng Tây Nam. Bỗng nghe một tiếng nổ vang trời như tiếng sấm, hào quang chói mắt, oai khí ghê minh. Na Tra hoảng hồn không dám bắn nữa.

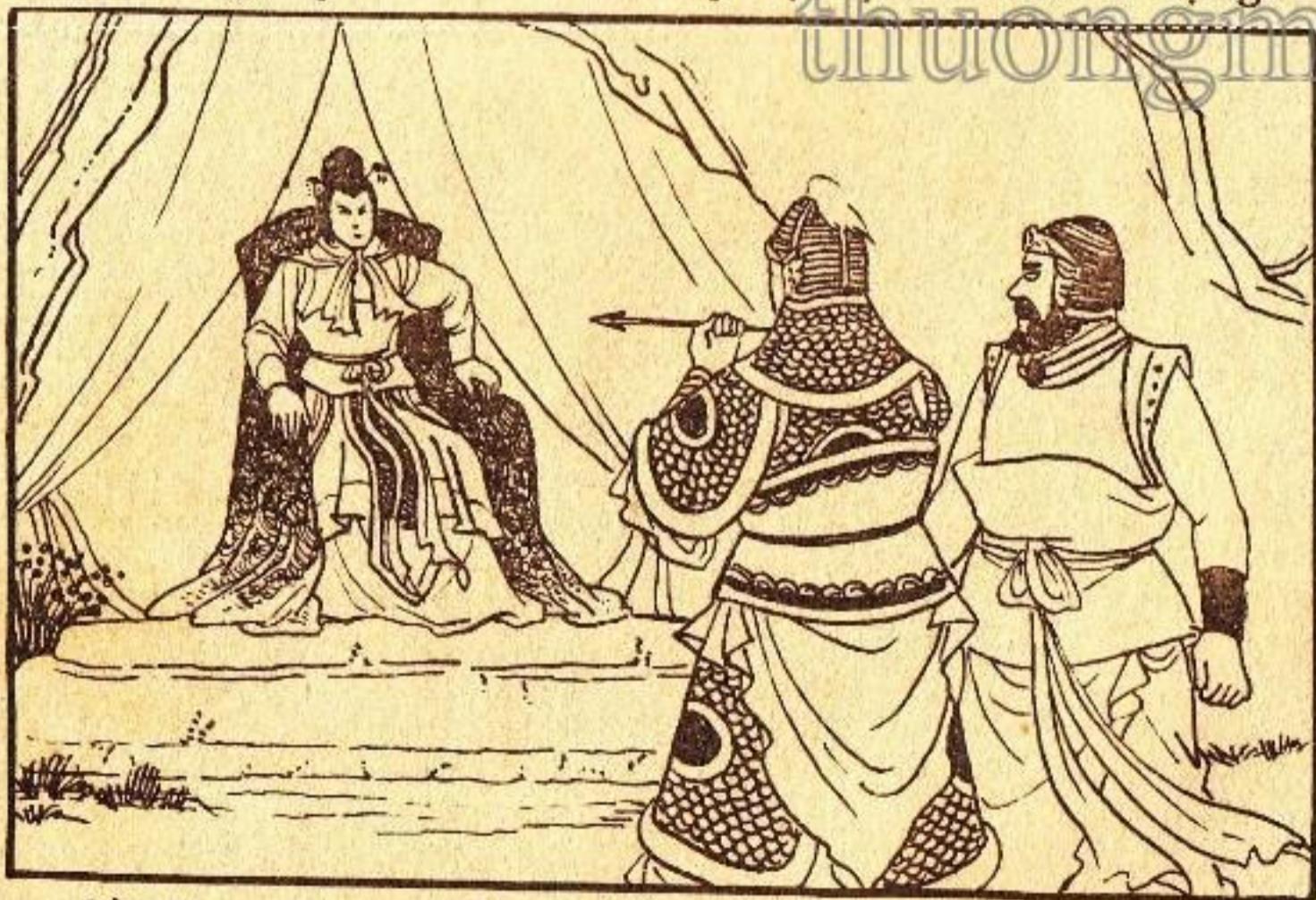
Hôm ấy, học trò của Thạch Cơ là Bích Vân Đồng Tử xách giỏ hoa đi hái thuốc, thơ thẩn ở chân đồi, thình lình bị một mũi tên bay vào đền găm trúng cổ họng, chết tươi. Học trò thứ hai là Thể Vân Hồng Nhi thấy vậy vội chạy về báo với Thạch Cơ.

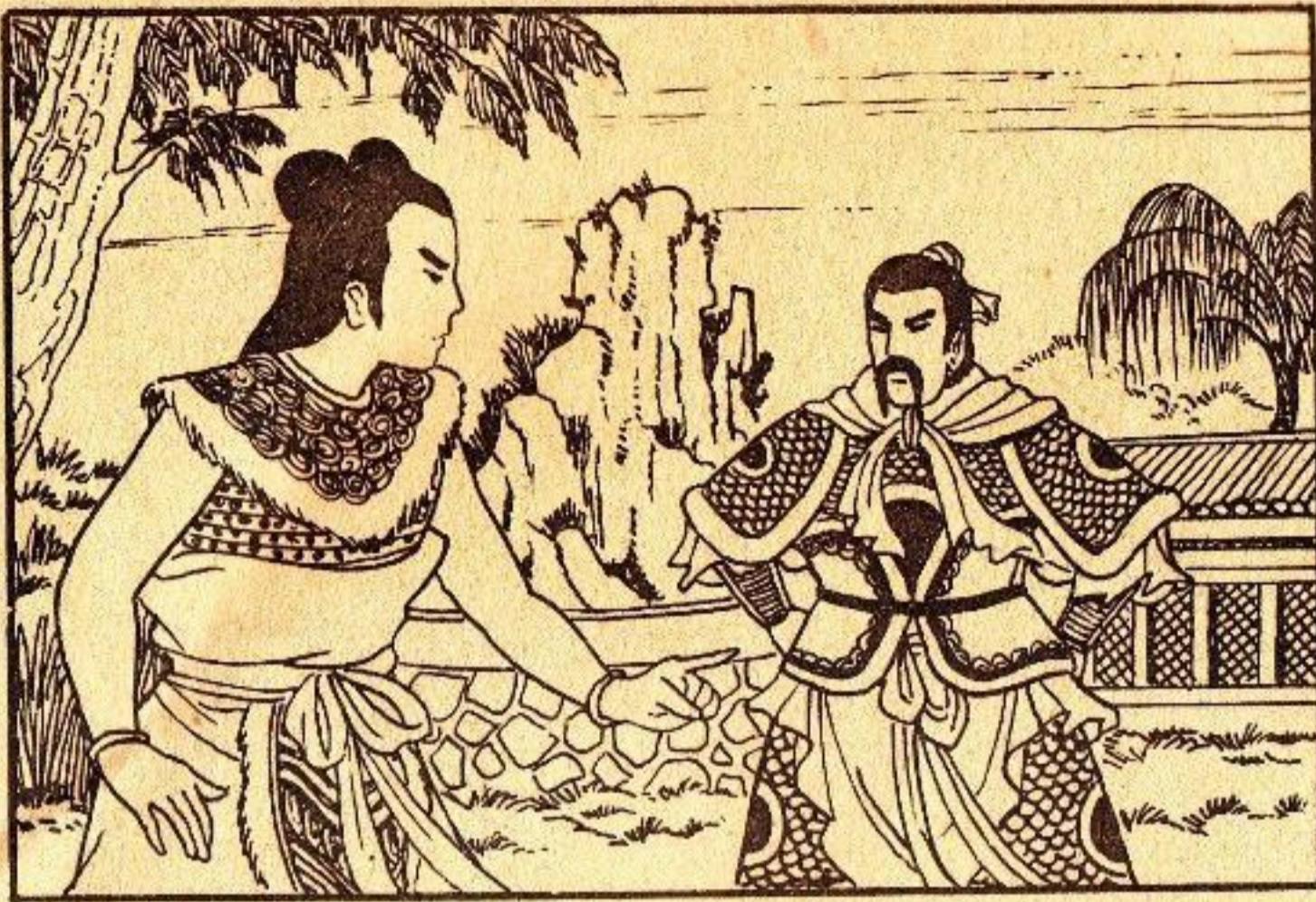
Thạch Cơ liền theo chân Thể Vân đến nơi, thấy trên mũi tên có khắc chữ “Chấn Thiên”, lòng hậm hực, nói: “Chấn Thiên là báu tiên để tại ải Trần Đường, người giữ ải này là Lý Tịnh. Nếu Lý Tịnh không bắn thì còn ai vào?”

Thạch Cơ cõi Thanh Loan bay đến ái Tiên Đường. Lý Tịnh nghe báo vội ra thi lễ. Thạch Cơ nổi giận hét: “Ngươi là đứa vong ân”. Thạch Cơ liền lấy khăn che mặt gọi là Bát quái Vân quang quăng xuống, truyền Huỳnh Kim lực sĩ lấy khăn phép vân vào mình Lý Tịnh, bắt đem về động.

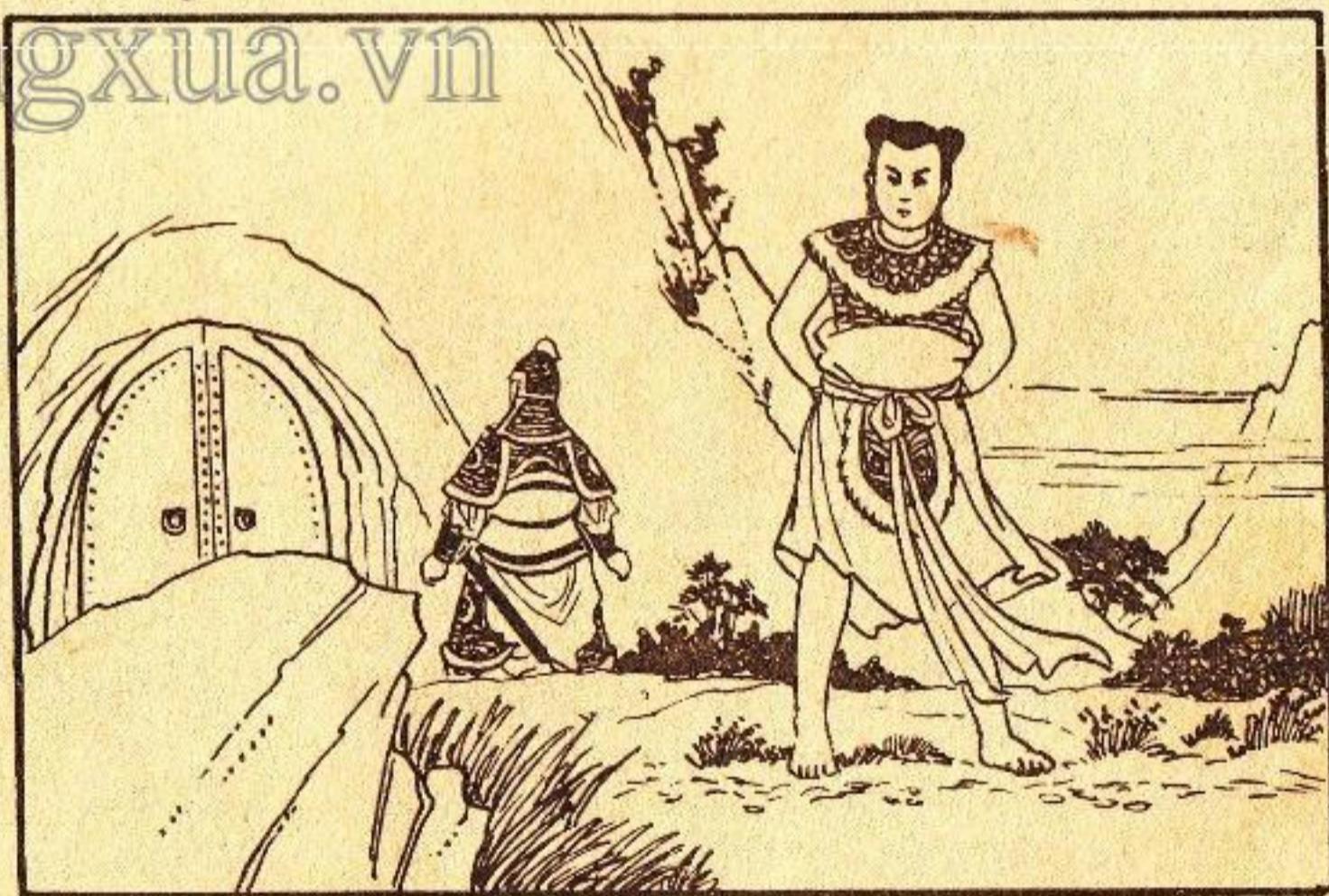

Về động, Thạch Cơ nói cho Lý Tịnh hiểu nguyên do rồi đưa mũi tên Chấn Thiên ra. Lý Tịnh thát kinh nói: “Xin nương nương cho tôi về ải tra xét kẻ bắn tên. Nếu tôi không tra ra, xin đến đây chịu chết”.

Lý Tịnh về gọi Na Tra vào hỏi việc. Na Tra nói: “Bạch Cốt là động nào? Học trò bà Thạch Cơ đi đâu mà bị tên vậy? Nếu có thì đó là chuyện rủi ro, xin cha dẫn con đến đó. Không liên hệ gì đến cha mẹ cả, con làm con chịu thôi”.

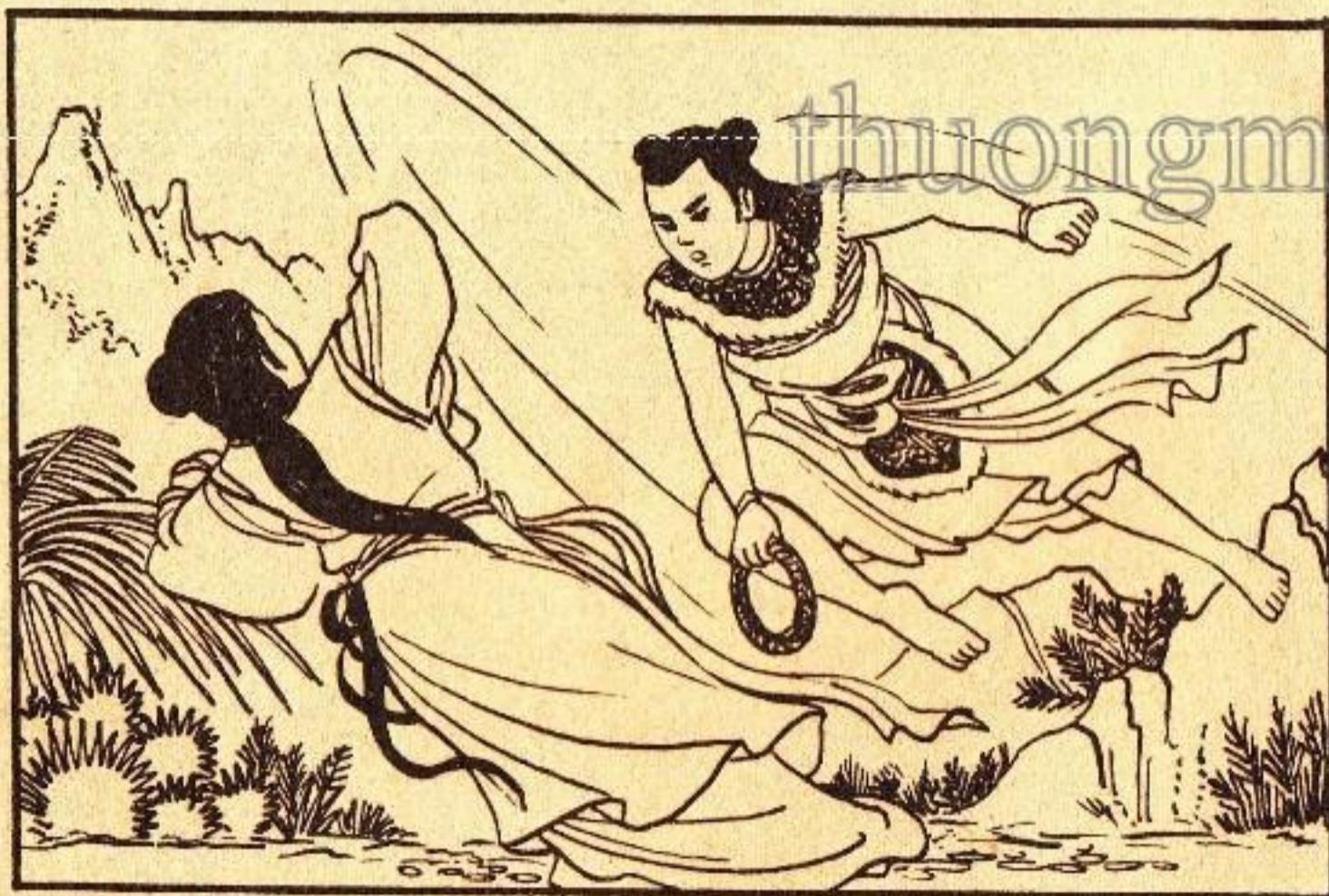
tuongxua.vn

Hai cha con cùng nhau độn thổ đến núi Khô Lâu, động Bạch Cốt. Lý Tịnh bảo Na Tra đứng ngoài chờ, còn mình thăng vào trong yết kiến Thạch Cơ.

Lý Tịnh vào cho biết Na Tra là người đã bắn mũi tên đó. Thạch Cơ sai Vân Thể ra gọi Na Tra vào trị tội.

Na Tra nghĩ thầm: “Đây là hang ổ của chúng, nếu ta chẳng ra tay trước, để lọt vào thì khó mà đối phó sau này”. Nghĩ rồi liền nắm Càn Khôn quyền lên đánh Thể Vân. Thể Vân không đề phòng bị đánh trúng té nhào xuống đất, thở hoi hóp.

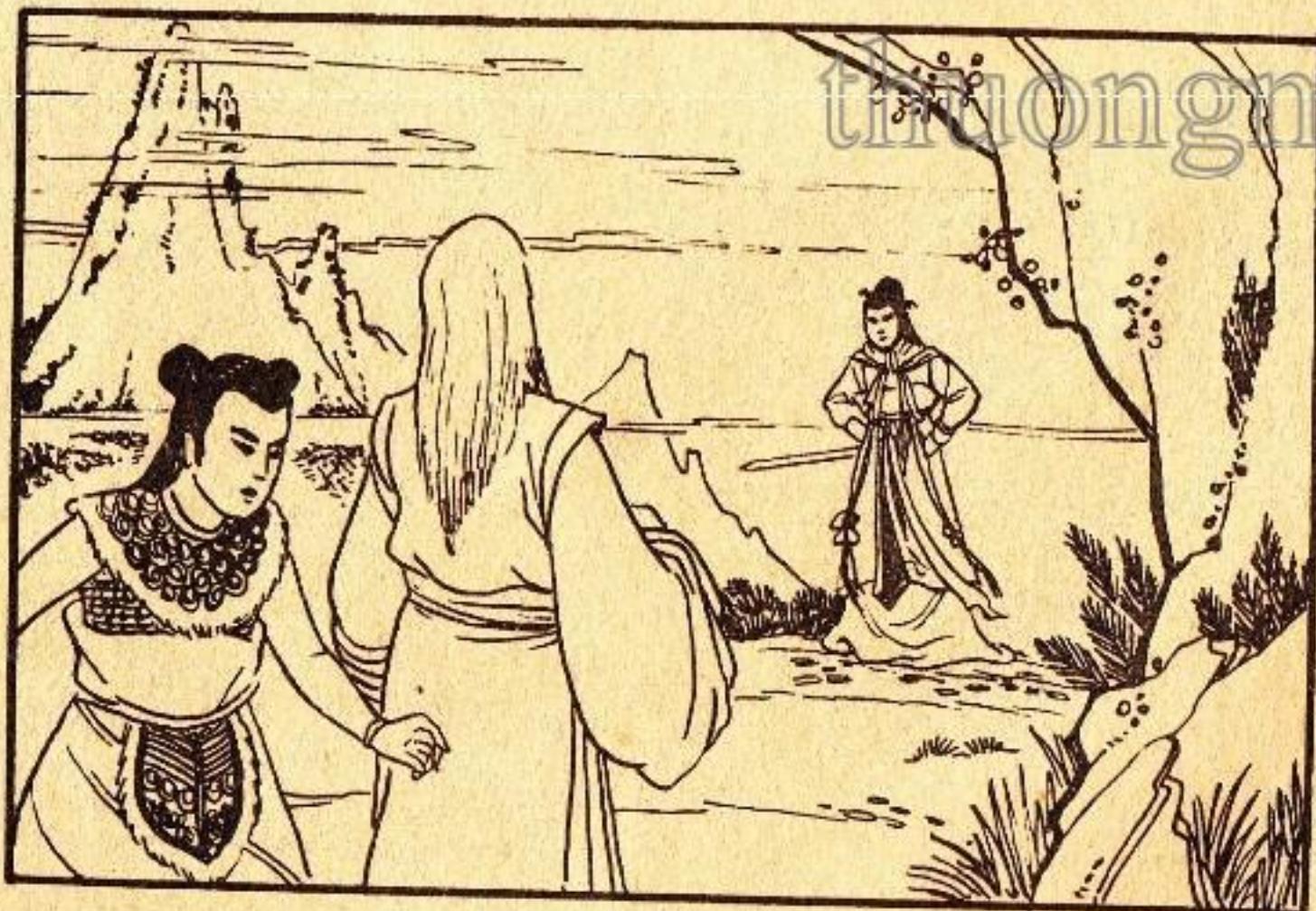
Thạch Cơ nghe động liền xách gươm chạy ra. Na Tra ném Càn Khôn quyển tấn công. Thạch Cơ vội đưa tay ra bắt.

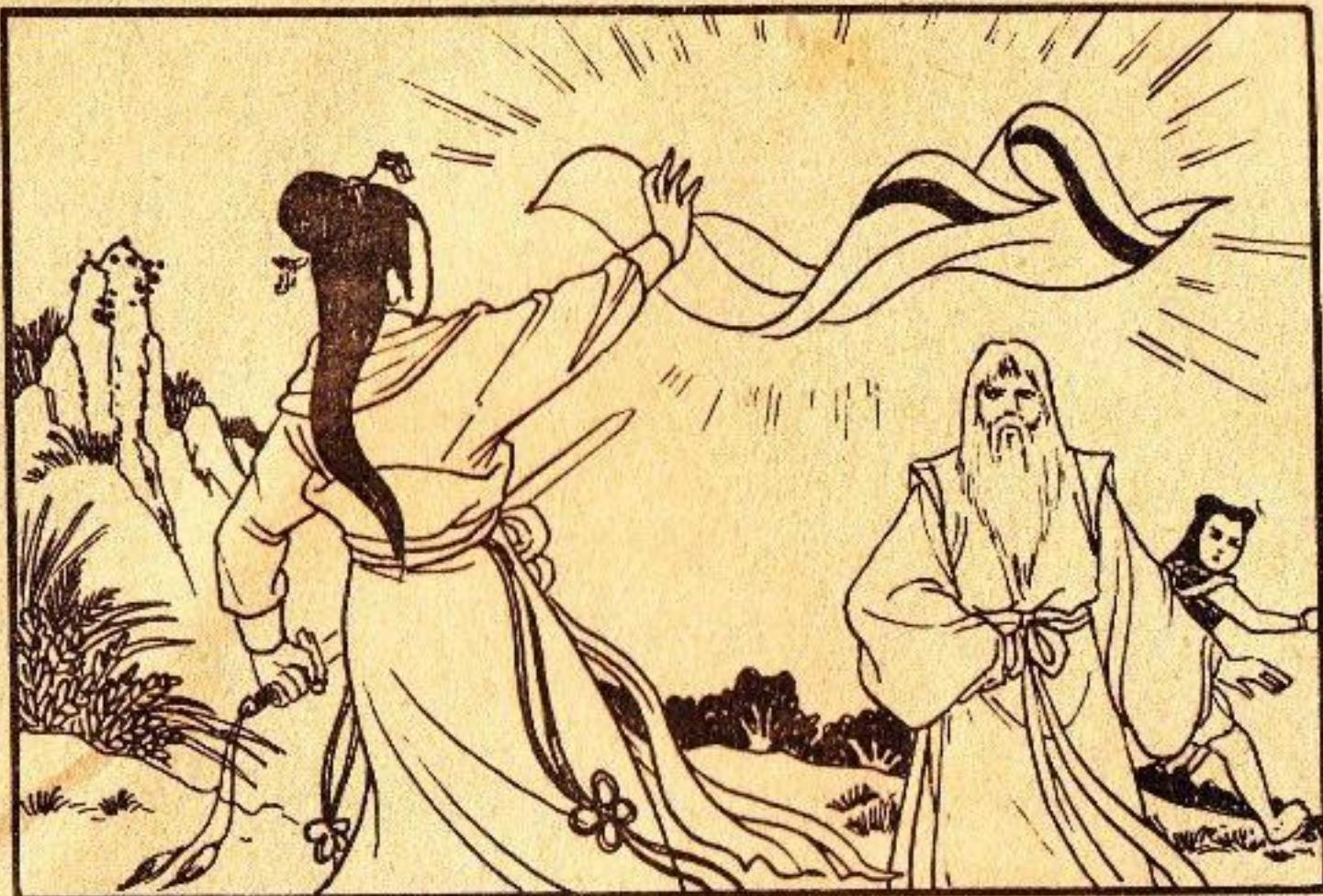
Na Tra thấy Càn Khôn quyển bị mất thì thát kinh, quăng luôn sợi dây lưng bảy thước là Hồn thiên lăng lên định trói Thạch Cơ, chẳng ngờ Thạch Cơ cũng đưa tay bắt lấy dễ dàng.

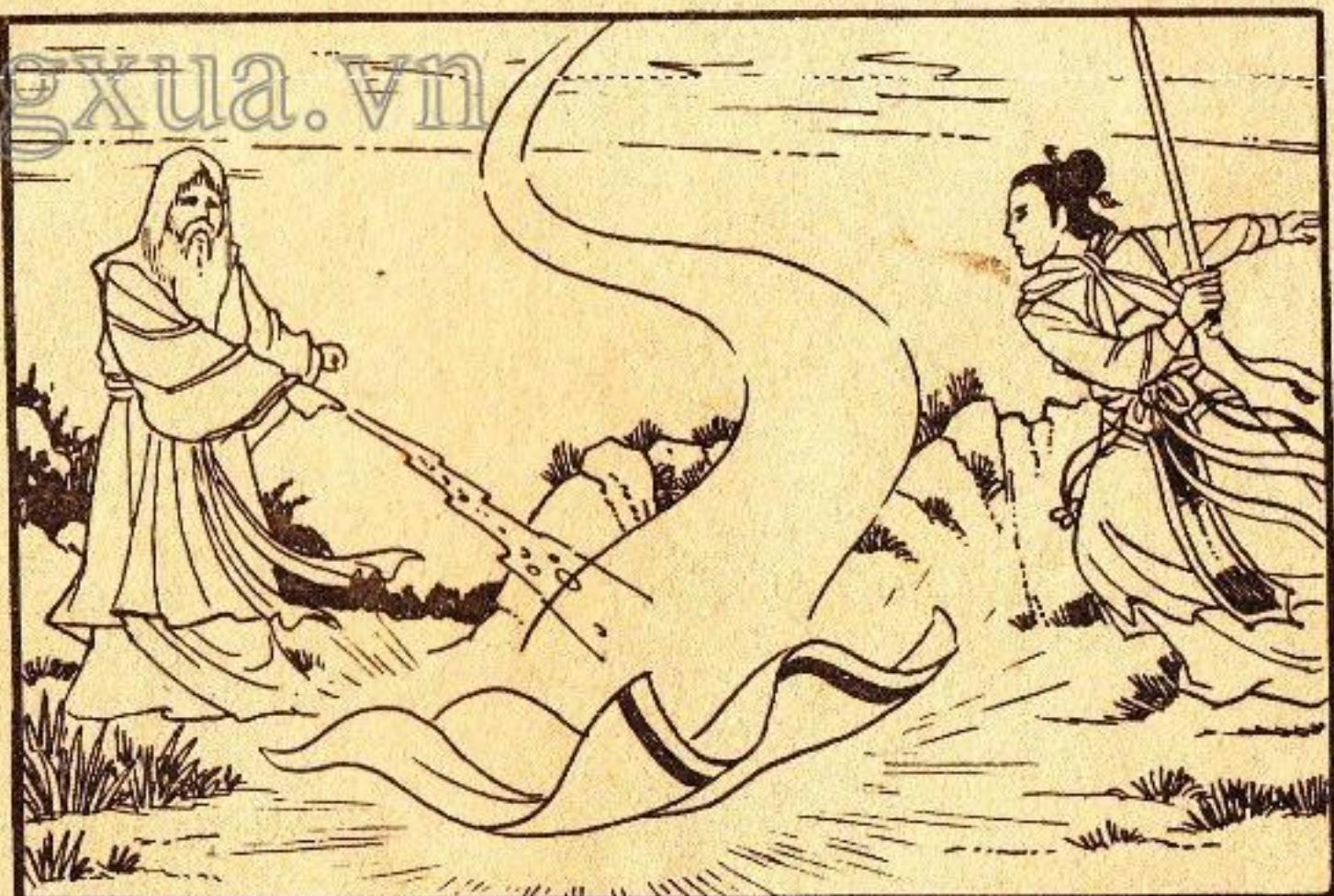
Na Tra mất hai vật báu, co giò chạy, Thạch Cơ rượt theo. Na Tra về đến động Thái Ât, chạy tột vào trong, đóng cửa lại.

Na Tra gặp sư phụ kể mọi việc và xin cứu mạng. Thái Ât rầy la Na Tra một lúc rồi ra ngoài gặp Thạch Cơ.

Thạch Cơ đòn Na Tra, ông Thái Ất không chịu giao. Lời qua tiếng lại một lúc thì Thạch Cơ ném khăn Bát quái chụp lấy Thái Ất.

Thái Ất cười lớn: “Tà cự sao lại chánh!” Liên đưa tay chỉ, chiếc khăn Bát quái sa xuống đất. Thạch Cơ thấy phép mình không hại nổi Thái Ất, tức giận múa kiếm như bay, màu trắng túa ra phủ một vùng.

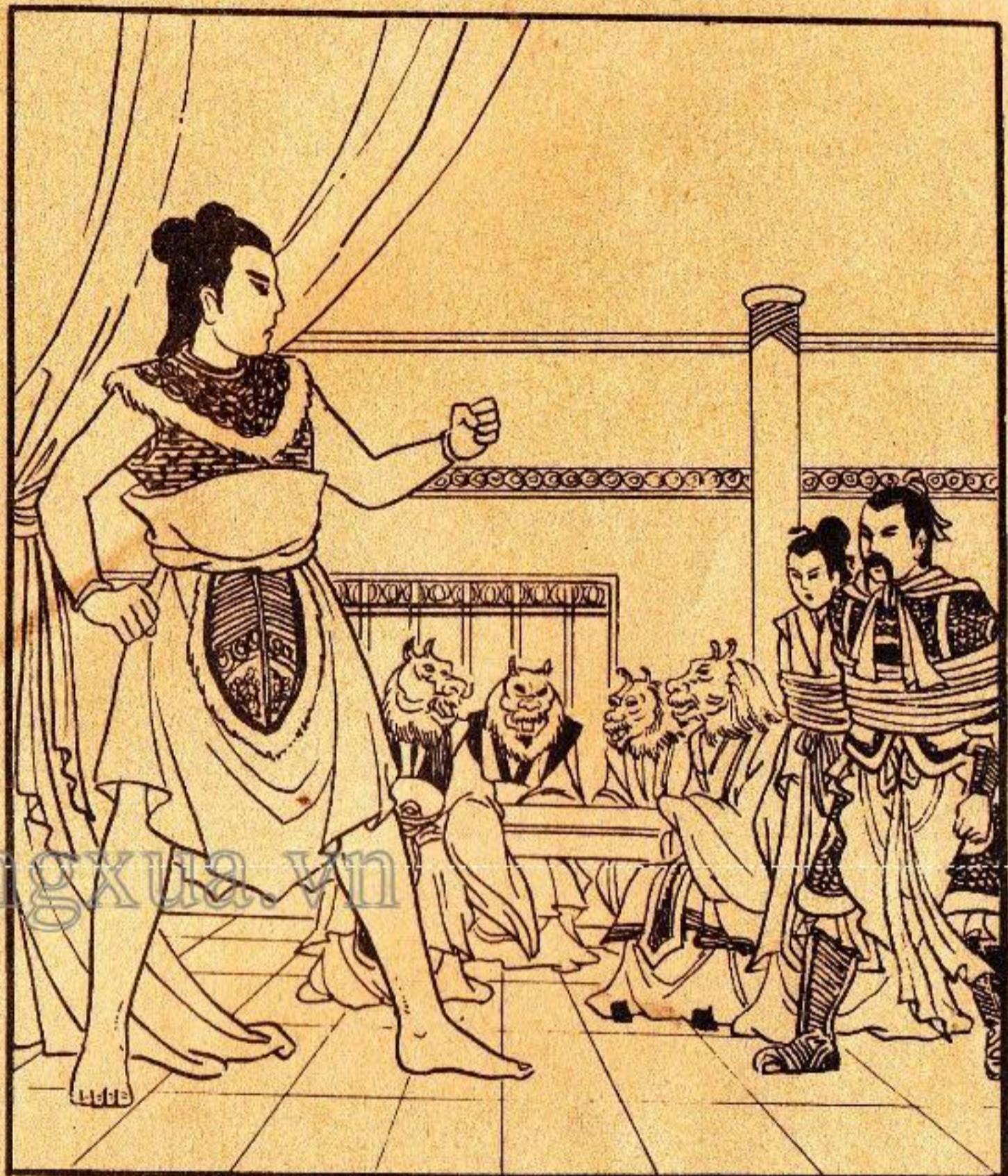

Thái Ất bước tránh sang một bên, lấy Cửu long thần hóa trao vung lên. Bửu bối này có hình một chiếc nơm úp cá. Thạch Cơ thấy chiếc nơm phép, thất kinh bỏ chạy nhưng không sao tránh khỏi, chiếc nơm úp trọn Thạch Cơ.

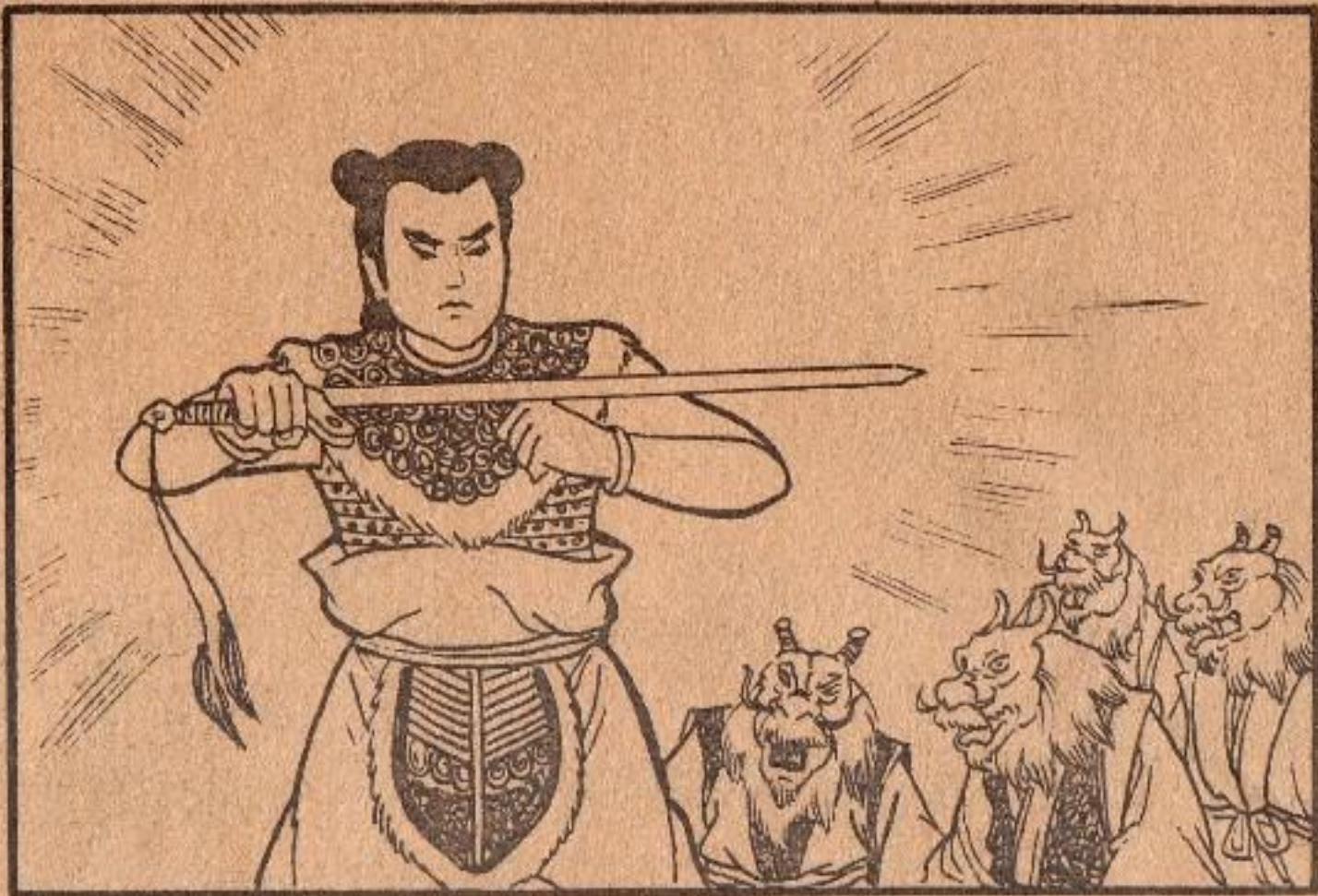
thuongmai

Thạch Cơ bị hiện nguyên hình thành một cục đá xanh. Thái Ất gọi Na Tra bảo: "Nay bốn vị Long Vương đang bắt tội thân phụ ngươi dưới ải ngươi hãy trở về cho mau" rồi kè miệng dặn nhỏ vài câu, bảo làm y kế mới cứu cha mẹ khỏi tội.

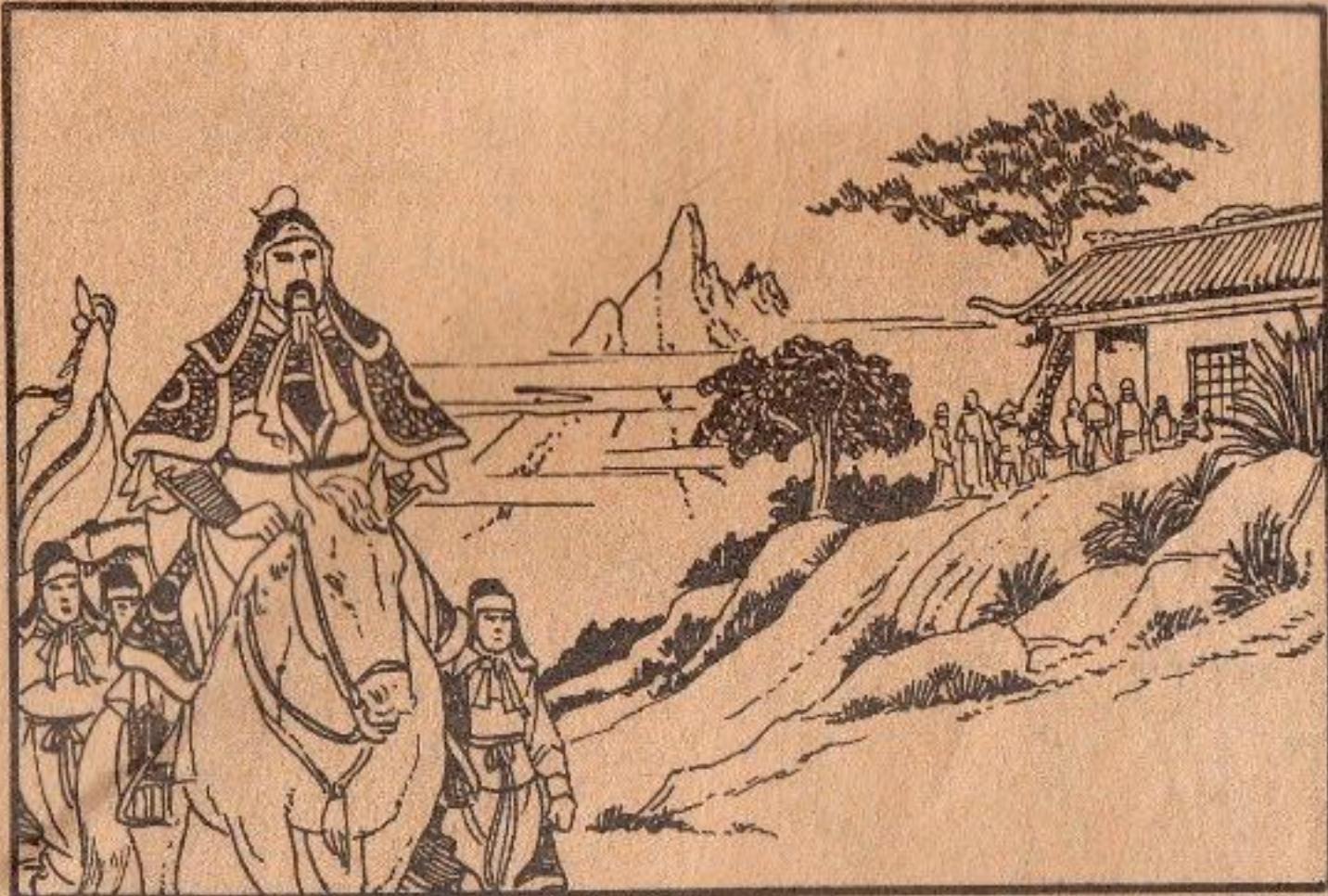
Na Tra độn thổ trở về đến ải Trần Đường, thấy bốn vị Long Vương là Ngao Quảng, Ngao Thuận, Ngao Nhuận, Ngao Khâm đều ngồi bàn cách xử án, và cha mẹ mình thì bị trói. Na Tra hét lớn: "Sao quý vị làm ngang như vậy? Tôi đã đánh chết Lý Lương và Ngao Bính thì một mình tôi thế mạng không việc gì bắt trói song thân tôi. Nay tôi băng lòng mổ ruột, lóc thịt chặt xương của tôi ra để đền tội với song thân, trả ơn sanh thành. Nếu quý vị băng lòng như vậy thì tôi thi hành, băng không, tôi cùng quý vị đến cửa trời, yết kiến Ngọc Hoàng, nhờ phân xử phải trái".

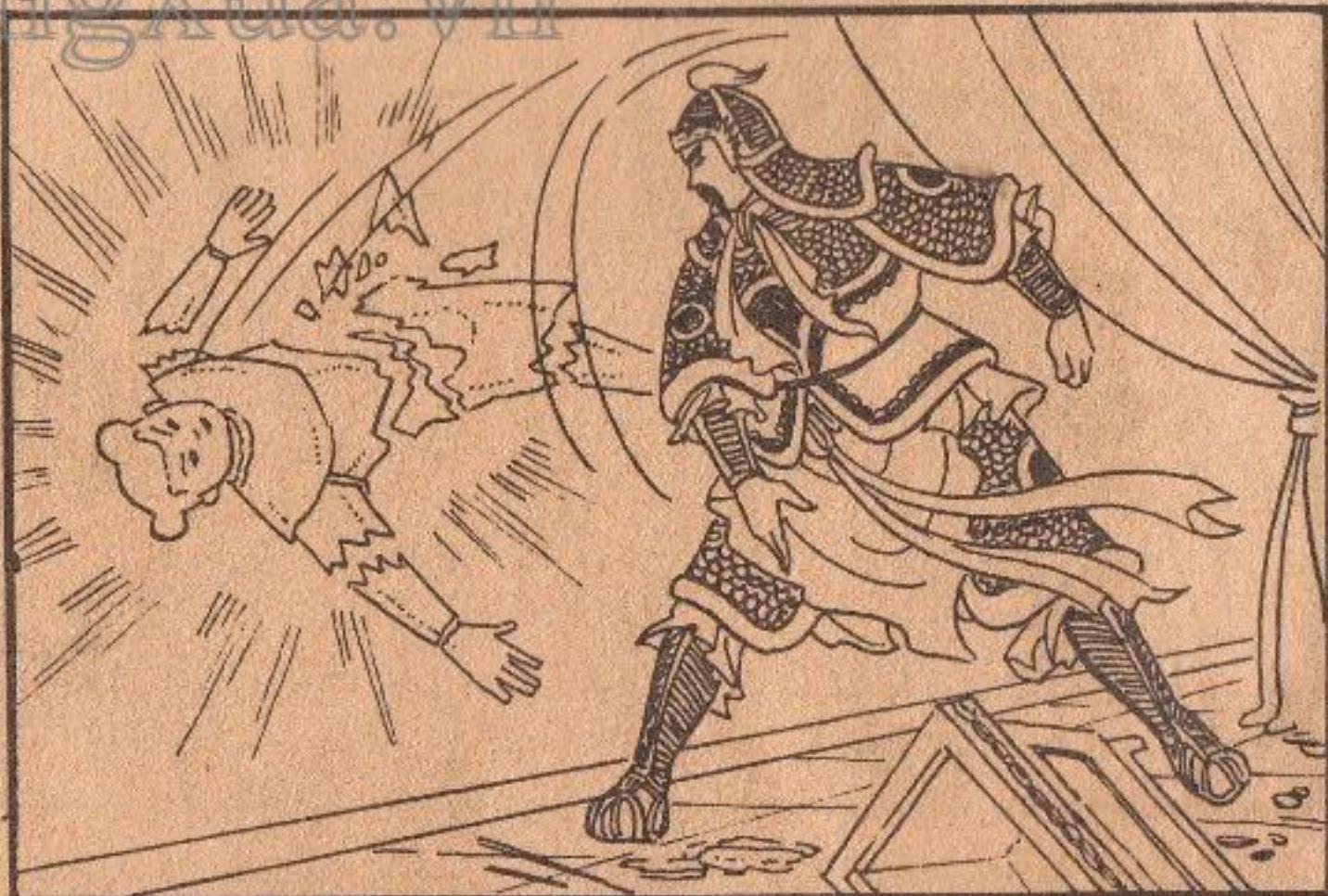
Ngao Quang mở trói cho vợ chồng Lý Tịnh. Na Tra lấy gươm ra, tay mặt chặt tay trái, lóc hết thịt, rồi mổ bụng lòi ruột cả dùm, chỉ chốc lát hồn lia xác.

Na Tra làm theo lời thầy, về báo mộng với Lý Tịnh phu nhân: “Thưa mẹ, con vì chết oan uổng nên vong hồn không siêu thoát. Vậy xin mẹ lập miếu tại núi Túy Bình để con được nhờ hương khói. Con xin mang ơn mẹ...”

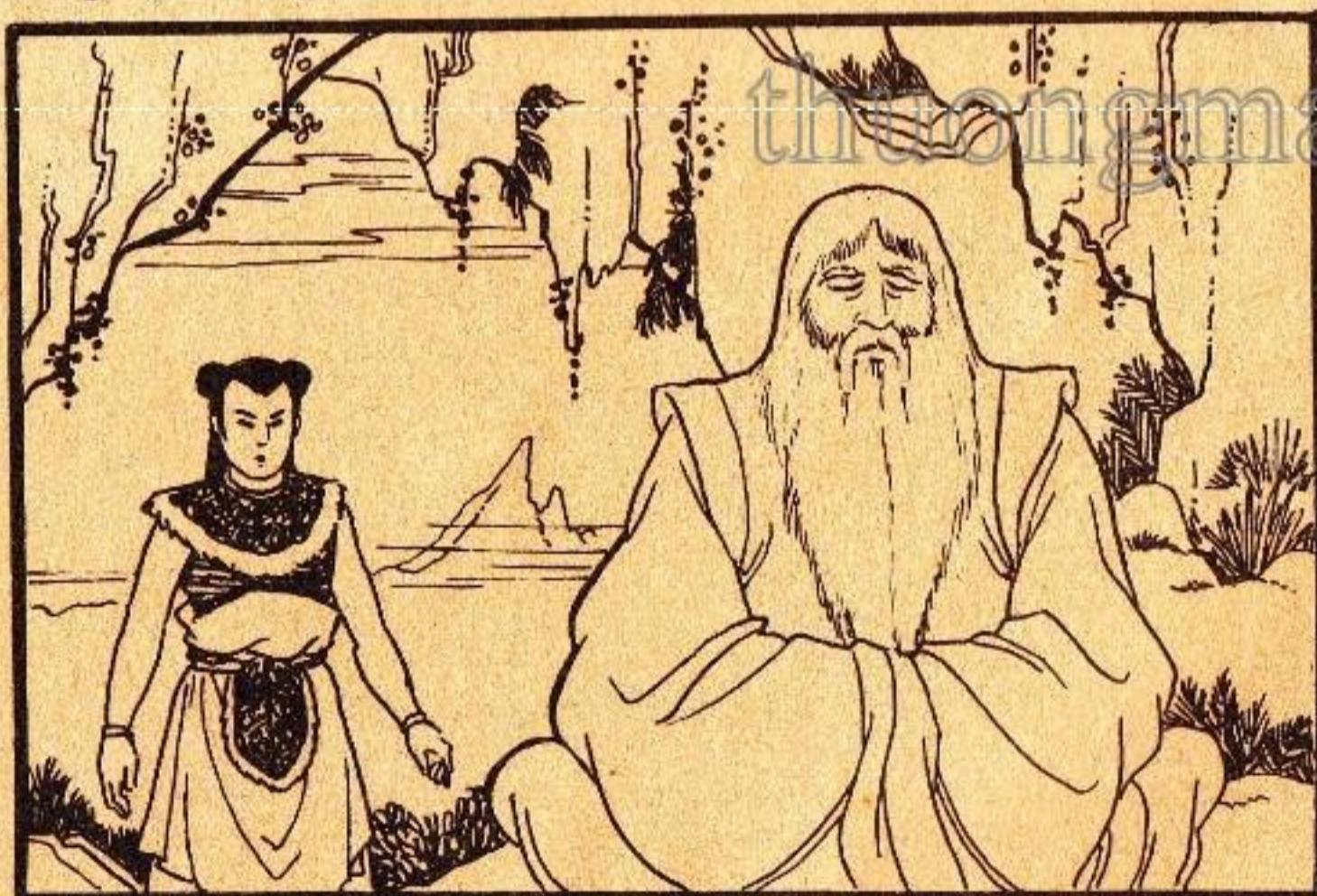
Phu nhân kể lại giấc mộng cho Lý Tịnh nghe, Lý Tịnh không đồng ý. Phu nhân nghĩ: "Na Tra lúc sống tánh hung hăng, lúc chết chắc cũng không vừa". Phu nhân lén sai người lên núi Túy Bình cất miếu, chạm cốt Na Tra bằng gỗ như người sống.

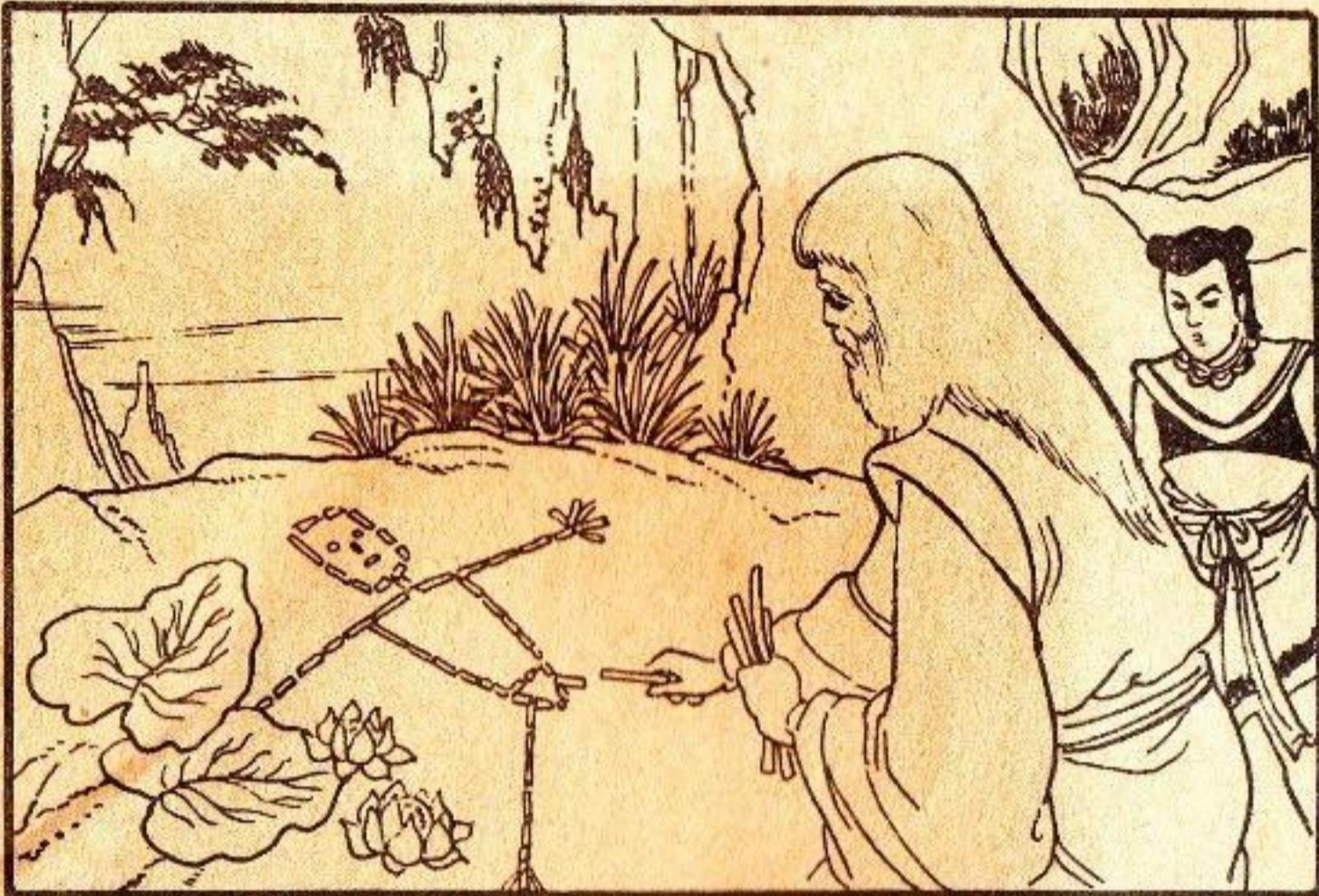
Ngày kia, Lý Tịnh kéo binh đi qua núi Túy Bình, thấy miếu thờ Na Tra, Lý Tịnh hét: "Nghịch tử! Lúc sống mày báo mẹ cha, lúc chết lại làm quỉ gãm dân chúng à?" Rồi cho đốt phá miếu.

Lúc đó Na Tra đi chơi vắng, trở về thấy miếu tàn hoang, bèn hỏi duyên cớ. Quỉ sứ thưa: "Lý Tông binh kéo quân đi qua, chẳng biết vì sao lại đốt miếu, phá tượng."

Na Tra về kể lại chuyện cho sư phụ nghe. Thái Ất nghĩ: "Lúc này Khương Tử Nha cũng gân ra mặt, mà Na Tra hiện hình chưa kịp thì biết làm sao? Ta phải dùng cách khác cứu nó mới xong".

Nghĩ rồi, liên truyền Kim Hà Đồng Tử đi hái cái bông sen và ba chiếc lá sen nguyên cọng. Thái Ât bẻ ra làm ba, trăm sáu mươi khúc (cọng sen) sắp cọng sen làm xương, lấy bông sen làm thịt, đắp ba lá sen làm da, rồi để hột thuốc kim đơn vào giữa.

Sắp đặt xong xuôi, Thái Ât niệm chú, thâu hồn Na Tra xô nhập vào hình sen, hét lớn lên một tiếng: “Hãy hoàn hồn nhập xác!” Bỗng nghe có tiếng “ư”, rồi một xác người ngồi dậy, không khác gì Na Tra trước kia mấy!